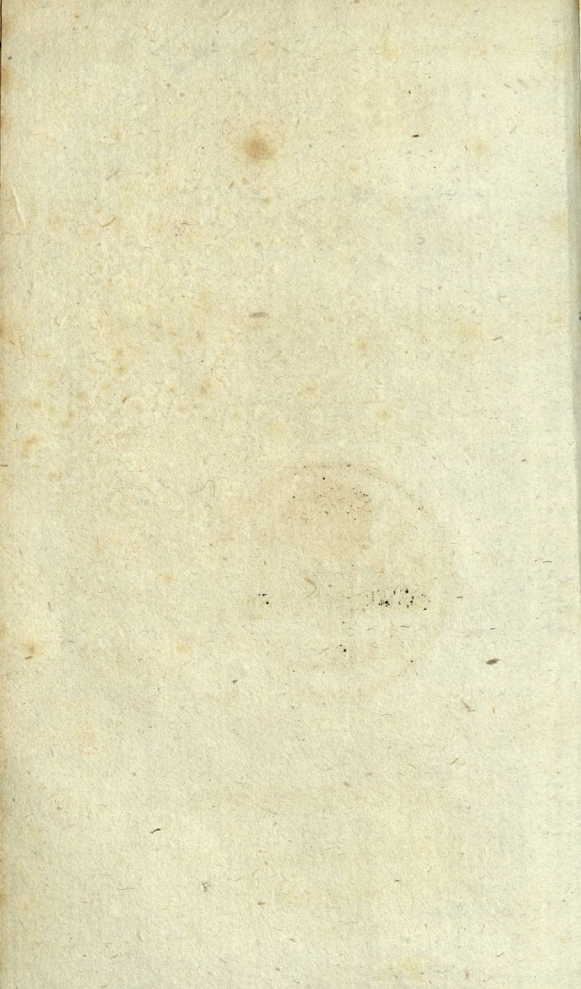

II.
Сізобу.
145

13064. II. C. f. 1. R.

BILJE

in

zherna matematika.

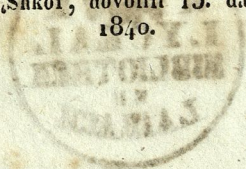
V' LJUBLJANI,
natisnil Joshef Blasnik.

1840.

V' natif tēh bukev so milostljivi Firšt,
Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Škof, dovolili 15. dan Svezhana
1840.

IN=030007520

PREDGOVOR.

Verne dushe v' vizah so v' svesi s' shivimi kristjani, in ljubésin, ktéra v' shivljenji boga-bojezhe edini, nima kônza, ter preséshe zhafno in ostane vékoma. Verne dushe v' vizah pa grosno terpé, dokler niso ozhifhene od fleherniga, tudi nar manjiga madesha, ki jih perdershuje, de ne morejo pred oblizhje Bogá, Narfvetejshiga. Torej so shivi kristjani dolshní vernim dusham v' vizah f' profhnjami in s' dobrimi déli na pomozh priti, de bi jim Bog po svoji milosti fko-rej dal priti v' kraj mirú in pokója. Sakaj „svéta in dobra je misel moliti sa mertve, de bi bili od gréhov réfheni.“ II. Mak. 12, 46.

„Sveta katolshka zerkev je tudi molitve, ki se jim bilje pravi, vpeljala sa verne mertve, in ki serzh-ne profhnje v' sebi imajo sa dushe vérnih mertvih. Tudi per zherni masli se posébné molitve molijo sa vérne mertve. De bote torej védili, kaj se moli, in de bote svoje sheljé in profhnje s' sheljami in profhnjami duhóvnov fklépati mógli, imate v' tih bukvizah bilje in zherno maslo v' krajnski jesik prestavljene. Kônéz téga se naj-dejo male bilje ali bilje na grobu.

Nafhe ferzhne molitve sa dushe vèrnih mertvih bodo Bogú prijetne in mémo tega se bomo fosebno is pfalmov uzhili, svoje misli, sheljé in djanje zhe dalje bolj na tanko po boshjih sapovedih sravnováti; in po tem takim nam daj Bog, zhiftim slednjiga madesha na tifti kraj priti, od ktériga f. Janes v' fkrivnim rasodenji govori, kër pravi: „Tifte dni fim jest Janes vidil sveto mésto, novi Jerusalem, priti s' néba od Bogá, napravljeno kakor nevésta, ki je napravljena svojim moshu. In fim slifhal velik glas f' fédéshta govoriti: „Glej prebivalifhe boshje s' ljudmi, in prebival bo s' njimi. In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam njih Bog, ob s' njimi. In Bog bo obrifal vse folsé od njih ozhi, in smerti ne bó vezh, tudi ne bo vezh ne shalovanja, ne vpitja, ne bolezhine, ker je poprejshnje minulo.“ (Skrivno rasod. 21, 2 - 4.

V' Ljubljani 16. Profénza 1840.

J. 76.

BILJE.

Vezhérnize.

Vezhérnize se mólijo pred ta dan.

Predglasje. Gospodu bom dopadel v'
desheli shivih.

Pfalm 114.

Ljubim Gospóda, kér on je uflishal
moj glas in mojo prošnjo;

Kér on mi je svoje uhó nagnil: torej
bom va-nj klizal svoje shive dní.

Šmertne bolezhine so me oblêgle; in
peklénske teshave so me sadéle.

V' stisko fim prishel in bolezhino; ter
fim klizal v' imé Gospódovo.

O Gospód! réshi mojo dusho. Gospod
je milostliv in pravízhin; in nash Bog se
rad usmili.

Gospód váruje majhne (*kléri saupajo v' Bogá, in ne v' sé*). Ponishan fim bil, in me je réshil.

Bódi sopet mirna moja dufha, kér Gospod ti je dobro stóril.

Moje shivljenje je reshil od smerti, moje ozhí od sols, in moje nogé od padza.

Gospódu bom dopádel v' desheli shivih. Gospód! daj jim vézhni pokoj.

In vézhna luzh naj jim svéti.

Pr. Gospódu bom dopadel v' desheli shivih.

Pr. Gorjé meni, o Gospod, kér moje popótvanje je takó dolgo.

Pfalm 119.

V' nadlógi fim v' Gospóda klizal, in me je uflifhal.

Gospód! otmi moja dufho od krivizh-nih shnablov, in od goljufniga jesika.

Kaj ti bodo dali, ali kaj bofh perdóbil, tí goljufni jesik?

Kakor ojstre pshize mozhniga (*je obrekovanje*); kakor shivo oglje.

Gorjé meni, kér moje popotvanje je takó dolgo, med Zedarfskimi mestnizhani stanujem; dolgo fim na ptujim.

S' njimi, kí mir sovrashijo, fim mírin;

ko jih pogovarjam se smenoi bojujejo po krivim.

Gospod! daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gorjé meni, o Gospod! kér moje popotvanje je tako dolgo.

Pr. Gospod te varuje vfiga hudiga; Gospod naj váruje tvojo dusho.

Psalms 120.

Na goré vsdigujem svoje ozhí. Od kod mi bo pomózh doshlà?

Pomozh mi bo od Gospóda, ki je nebó in semljo stvaril.

Ne bo pustil, de bi se tí s' nogó spodtaknil; in tvoj varh ne bo drémal.

Glej! ne bo drémal, in ne bo spal várh Israelov.

Gospod ti je varh, Gospód ti je branílo; na tvoji défni roki.

Po dnévi te ne bo sólnze peklo, tudi méfiz ne po nôzhi.

Gospód te váruje vfiga húdiga; Gospod naj váruje tvojo dusho.

Gospód naj te varuje, ko pridešh ino grésh; sdej in vékoma.

Gospód daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gospod te varuje vfiga hudiga; Gospod naj varuje tvojo dusho.

Pr. Gospód! ako bosh pregréhe pòmnil, Gospod! kdo bo obstal.

Psalms 129.

Is globozhine vpijem k' tebi, Gospod; Gospod, uflisli moj glas.

Naj poslušhajo tvoje ushésa, glas moje prošnje.

Gospód, ako bosh pregréhe pòmnil; Gospod, kdo bo obstal?

Per tebi je odpušhenje gréhov; in savolj tvoje postave zhakam na-te, o Gospód!

Moja dusha zhaka spolnjenja njegove beséde; moja dusha v' Gospóda úpa.

Od jutrajniga zhutja do nozhí, naj Israel v' Gospóda úpa.

Kér per Gospódu je usmiljenje; in per njem je obilno odreshenje.

In on bo Israel réshil od vsih njegovih hudobij:

Gospód daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Gospód! ako bosh pregréhe pòmnil, Gospod! kdo bo obstal.

Pr. Déla svojih rók ne saversi, o Gospod!

Psalms 137.

Hvalim te, Gospod! is vsiga svojiga serza; kér si beséde mojih ust uflishal.

V' prizho angelov ti hvalo pôjem: v' tvojim svétim tempelnu te molim, in hvalim tvoje imé;

Savolj tvojiga usmiljenja in resnize tvoje; sakaj svoje svéto imé si zhes vse povíhal.

Uflíshi me, kadar koli v' tebe klizhem; daj moji dúshi vézhi mozh.

Tebe, o Gospod! naj hvalijo vsi kralji na semlji; kér so flíshali beséde tvojih ust.

Naj prepévajo od potov Gospódovih; kér velíka je Gospódova slava.

Gospód je visokin (*vender*) na ponishno gléda, in napúhnjeniga posná od délezh.

Akoravno hódim v' srédi nadlóg, me (*vender*) per shívljenji ohránísh, in nad moje togotne sovrashnike svojo rokó vsdígnesh; in desniza tvoja me otmè.

Gospód bo sa-me stóril; usmiljenje tvoje, o Gospod! je vézhno; dela svojih rók ne saversi.

Gospód! daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Déla svojih rók ne saversi, o Gospod!

V. Sim flíshal s' nebés glaf njih, ki so mi rekli:

O. Blagor mertvim, ktéri v' Gospodu umerjó.

Pr. Vse, kar mi da Ozhe, bo k' meni

prishlo, in ktéri k' meni pride, ga ne bom venkej vergel.

Luk. 1.

Moja dusha povelizhuje Gospóda,
In moj duh se veselí v' Bogú, mojim
Svelizharji;

Kér se je oserl na niskóst svoje dékle;
sakaj gléj! odsihmal me bodo frézhno ime-
novali vsi naródi.

Sakaj velike rezhí mi je stóril, on ki je
mogózhin, in svéto njegovo imé.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do
roda, ktéri se njega bojé.

Mozh je skasal s' svojo rokó, in raskró-
pil je napuhnjene v' misli svojiga serzá.

Mogózhne je š' sédesha vergel, in po-
nishne povsdignil.

Lazhne je s' dobrim napolnil, in boga-
te prasne spužil.

Šprejél je Israela svojiga flushabnika;
in se je spomnil svojiga usmiljenja.

Kakor je obljubil nashim ozhakam, A-
brahamu in njegovim usaródu na vékomej.

Gospod daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Vse, kar mi da Ozhe, bo k' meni
prishlo, in ktéri k' meni pride, ga ne bom
venkej vergel.

Naslédnje molitve se klezhè molijo :

Ozhe nash. na tihim.

V. In naf ne vpêlji v' skushnjavo.

O. Temuzh réshi naf od hudiga.

Psalms 145.

Hvali Gospoda, moja dusha; Gospóda bom hvalil svoje shive dní; svojimu Bogu bom hválo pél, dokder shivím.

Ne saupajte v' perváke, v' zhlovéshke otroke, per ktérih ni pomózhi.

Njih duh bo shel is njih, ter se bodo vernili v' svojo semljo; tisti dan bo konez vsih njih naklepov.

Blagor mu, kteriga pomozhnik je Jakob Bog, kteri v' Gospóda svojiga Bogá saúpa; ki je nebó in semljo, morje in vse, kar je v' njih narédil.

Ki svestó spolnuje (*svoje obljube*) vékomej; pravizo déla njim, kteri krivizo terpé; lazhnim jéd daje.

Gospod odkléne jetníke; Gospod rasvetli flépe.

Gospod vsdigne potèrte; Gospod ljubi pravizhne.

Gospod váruje ptuje, sprejmè firóto in vdóvo; konzhá naklèpe greshnikov.

Gospod bo kraljeval vékomej; tvoj Bog,
o Šion! od rodú do rodú.

Gospod, daj jim . . . In vézhna luzh . . .

V. Od vrat peklénskiga bresna.

O. Réšhi, o Gospod! njih dúšhe.

V. Naj pozhivajo v' miru.

O. Amen.

V. Gospod, ušlišhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami

O. In s' tvojim duham.

M o l i m o.

V' dan spomina vsih vérnih mertvih.

Bog, stvarnik in odrešhenik vsih vérnih! dodéli dúšham svojih flushabnikov in flushabniz odpúšhenje vsih gréhov, de mílostivo odpúšhenje, ktériga so vselej sheléli, po bogabojézhih prošnjah doféshejo. Ktéri shivish in kraljuješh s' Bogam Ozhétam, v' edinosti svetiga Duhá Bog od vékomej do vékomej. *O.* Amen.

V' dan pokópa merlizheviga.

Dodéli odvésó, profimo Gospod! dúšhi svojiga flushabnika I. (*ali:* svoje flushabnize I.), de kér je svétu odmerl (*ali:* odmerla), tebi shiví; in kar je po zhlovéshki fla-

boſti v' ſhivljenji greſhil (*ali*: greſhila), tí po neſkonzhni miloſti in dobróti odpuſti in isbrifhi. Po Goſpodu naſhim, Jeſusu Kriſtufu ſinu tvojim, kteri f' teboj . . .

V' dan oblétnize po mertvih.

Bog, Goſpód uſmiljenja! daj duſham ſvojih ſluſhabnikov in ſluſhabniz, ki obhajamo létni ſpomin njih ſmertí, sédeſh hladú, ſvelizhanje pokója, in ſvetlobo luzhi. Po Goſpódu naſhim . . .

Sa ſhkofa.

Bog, ki ſi med apoſtolſkimi maſhniki ſvojiga ſluſhabnika k' zhaſti ſhkofſtva povſdignil; daj proſimo, de pride tudi v' njih vézhno druſhbo. Po Goſpodu naſhim . . .

Sa máſhnika.

Bog, ki ſi med apoſtolſkimi maſhniki ſvojiga ſluſhabnika k' zhaſti duhovſtva povſdignil; daj, proſimo, de pride tudi v' njih vézhno druſhbo. Po Goſpodu naſhim . . .

Sa brate in prijatle ali dobrotnike.

Bog! ki deliſh odpuſhenje, in ljubíſh zhlovékovo ſvelizhanje, próſimo tvojo miloſt, de vſim naſhim bratam, ſoródnikam in dobrótnikam, kteri ſo ſe is tega ſvetá lozhili, po proſhnjiah Marije, vſelej de-

víze, in vsih svojih svetnikov, v' drushbo vézhniga svelizhanja priti dodelísh. Ktéri shivísh in kraljuješh . . .

Sa ozhéta in mater.

Bog, ktéri si nam ozhéta in mater sposh-tovati sapovédal, spòmni se dobrotljivo du-she mojiga ozhéta in moje matere, od-pusti jima vse gréhe, in daj mi jih v' ve-selji vézhne svetlobe viditi. Po Gospodu nashim . . .

Sa samiga ozhéta ali sámó mater.

Bog, ktéri si nam ozhéta in mater sposh-tovati sapovédal, spòmni se dobrotljivo du-she mojiga ozhéta I. (*ali*: moje matere I.), odpusti mu (*ali*: ji) vse grehe, in daj mi jih v' veselji vézhne svetlobe viditi. Po Gospodu nashim . . .

Sa eniga mertviga.

Nagni, Gospod! svoje uhó nashim profh-njam, s' kterimi tvojo milost ponishno pro-fimo; de dušho svojiga flushabnika, ktéri si is téga svetá iti ukasal, v' kraj luzhi in mirú postavísh, in ji tvojim svetnikam per-drushiti se velísh. Po Gospodu nashim . . .

Sa eno mertvo.

Profimo, Gospod! usmili se po svoji do-
broti dushe svoje flushabnize, in k er je
neumerljiva post ala, jo spravi v' kraj v zh-
ne resh tve. Po Gospodu nashim . . .

V. Gospod, daj jim v zhni pokoj.

O. In v zhna luzh naj jim sv eti.

V. Naj pozhiyajo v' miru.

O. Amen.

Jutrenjize.

Vabljenje.

Vabljenje se móli v' dan spomina vsih vernih mertvih, in v' dan smerti ali pokópa merlizheviga, zhe so ravno le fréduje bilje. Tudi se moli ósmi dan, v' dan oblétuize, in kader se koli vse tri nozhila molijo.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.
Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Pfalm 94.

Pridite, veselímo se Gospoda, s' veseljem pójmo Bogu Odrefheniku svojimu; hitímo pred njegovo oblizhje, in hvalímo, in mu veseló pójmo pésme.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Sakaj Gospód je véliki Bog, in vezhi kralj, ko vsi bogovi; Gospod ne bo savergel svojiga ljudstva; sakaj v' njegovi rôki so vse pokrajne semlje, on vid' verhóve hribov.

Pridite, molímo.

Sakaj, njegovo je morjé, in on ga je stvaril, in roké njegove so sêmljo sdélale; pridite, molímo, ter se versímo, pred Bogá, in jokajmo pred Gospodam, ki naš je stvaril; sakaj on je Gospód našh Bog, in mísmo njegovo ljudstvo in ovzé njegóve pashe.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Ako danš njegov glaf slíshite, ne bódite otèrpnjenga serzá, kakor v' rasdrashenji, na dan skufhnje v' pushavi, kjér so me vafhi ozhétje skufhali; so me skufili, in vidili moje déla.

Pridite, molímo.

Šhtirdefét lét fim se l' tem ródam vpiral, in fim rekel: Oní se védno v' serzu mótiyo, in ne rasumé mojih pótov; torej fim v' svoji jési perfégel: Ne pojdejo v' moj pôkoj.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite, molímo.

Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti.

Pridite, molímo.

Kralja, ki mu vse shiví; pridite molímo.

I. Nozhílo.

Kader so frednje bilje, se móli le eno nozhílo; in
szer I nozhílo, ob pondélkih in zhetertkih.

Pr. Gospod, Bog moj! vódi me po pótu
pred seboj.

Pfalm 5.

Saflifhi Gospód! beséde moje; moje
vpitje rasúmi.

Uflifhi glaf mojih prôshinj; kralj moj,
in Bog moj!

Sakaj k' tebi molim, o Gospod! sjutrej
uflifhish molitev mojo.

Sjutrej te prósim in dozhakujem; kér
tí si Bog, ki nózhe hudobije.

Hudobni ne sterpí pred teboj, in kri-
vizhni ne sterpé tvojiga pogléda.

Sovráshish vse, ki húdo delajo; pogu-
bísh vse, ki lashnjivo govoré.

Kerví sheljniga in goljufniga Gospod
savershe. Jest pa savolj tvojiga obilniga
usmiljenja,

Bom stopil v' tvojo hifho, in molil po
tvojiga strahú v' tvojim svetim tempelnu.

Gospod, pëlji me v' svoji pravizi; savolj
mojih sovrashnikov, me vódi po potu pred
seboj.

V' njih ustih ni resnize; nezhimernost
je njih serzé.

Njih gerlo je odpert grob; s' jesiki svoji-
mi goljufno délajo. Šódi jih, o Bog!

Štóri v' nizh njih sklèpe; is-sheni jih
savolj njih tolikofhnih hudobíj, kér tebe
so drashili, o Gospód!

Veselé naj se, ktéri v' té saúpajo; véko-
ma se bodo veselíli, in tí bofh med njimi
stanováł.

Hvalili se bodo savolj tebe vfi, ki ljubi-
jo tvoje imé; sakaj tí blagoslovífh pra-
vizhniga.

Gospod! kot s' branílam fi naf obdal s'
dобрóto svójo.

Gospod daj jim... In vézhna luzh...

Pr. Gospod, Bog moj! vodi me po potu
pred seboj.

Pr. Obèrni se k' meni, o Gospod! in
réfhi mojo dusho; kér mertvi zhlovek ne
misli na-te.

Pfalm 6.

Gospod! ne svári me v' svojim serdu, in
ne tèpi me v' svoji jési.

Usmili se me, Gospod! kér moje kostí
se trésejo od strahú.

In moja dusha je slo omámljena; in
doklej fhe, o Gospod! pomozh odlafhafh?

Obèrni se, Gospód! in réfhi mojo dusho;
pomagaj mi po svoji velíki milosti.

Kér mertvi zhlovek ne misli na-te; in kdo te bo v' grobu hvalil.

Trúdin fim sdihovalja, vse nozhí se na svoji postelji grosno jókam; s' solсами svojo pósteljo mózhim.

Od snotrajne shalosti so moje ozhí otemnéle; postaral fim se med vřimi svojimi sovrashniki.

Poberite se spred mene vři, ki húdo délate; sakaj Gospod je glaf mojiga jokú uflifhal.

Gospod je mojo prošnjo uflifhal: Gospod je sprejél molitev mojo.

Naj se framújejo, in filno prestrashijo vři moji sovrashniki; naj se hitro obernejo in framujejo.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Oberni se k' meni, o Gospód! in réřhi mojo duřho; kér mertvi zhlovek ne misli na-te.

Pr. De me kjé ko lev ne sgrabi; kér ni nikogar, de bi me reřhil, nikogar, de bi me otél.

Přalm 7.

Gospod, Bog moj! v' tebe upam; otmí me od vřih, ki me preganjajo; in réřhi me.

De me kjé (*sovrashnik*) ko lev ne

sgrabi; kér ni nikogar de bi me rešhil, nikogar, de bi me otél.

Gospod, Bog moj! zhe fim to stóril; zhe je v' mojih rokah krivíza;

Zhe fim svojimu prijatlu povernil f' hudim: naj le bres pomózhi pred svojimi sovrashniki obnemágam.

Naj me sovrashnik pred sabo shêne; in ako me vjáme, na tléh potare, in mojo zhašt v' prah povésne.

Vstani, Gospod! v' svoji jési; vsdigni se nad pokrajne mojih sovrashnikov.

Vstani, Gospod, Bog moj! po pravizi, ki jo ukasujesh; sbirala naródov so te obdale.

Torej se nakvišhko vsdigni, o Gospod! sódi naróde;

Sódi Gospod (*tudi*) mene po moji pravizi, in po moji nedolshnosti.

Pokonzhani bodo hudobni gresniki; pravizhniga pa vódi, Bog! ki preglédash sèrza ino lédje.

Moja pravizhna pomózh je od Gospóda, ktéri otéva njih, ki so pravizhniga serzá.

Bog je pravizhin sodnik, mozhan in persanefliv; ne shuga li on vsak dan?

Ako se ne spreoberneté, bo on svoj mezh safúkal; on je shé svoj lók napél, in naméрил.

Šmertne stréle je na-nj poloshil, ognjé-
ne pšhize je skoval.

Gléj! (*hudobni*) imá krivizo v' mislih;
on je shalošt (*ki jo je drugim naménil*;
sebi) spozhél, in hudobijo rodil.

Je jamo kopal ino skopal, in je sam v'
jamo padel, ki jo je narédil.

Shalošt, (*ki jo je drugim naménil*) bo
prishla nad njegovo glavó, in njegova hu-
dobija bo njemu na témé padla.

Jest pa bom Gospóda savolj njegóve pra-
vize hvalil, in iménu Gospoda Narvishiga
hvalo pél.

Gospód daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. De me kjé, ko lev ne sgrabi; kér
ni nikogar, de bi me réshil, nikogar, de bi
me otél.

V. Od vrat peklénšluga bresna;

O. Réshi, o Gospod! njih dufhe.

Ozhe nash.

1 *Berilo. Job 7.*

Sanêfi mi, Gospod! sakaj moji dnévi so
nizh. Kaj je zhlovek, de ga povishúješh?
ali pokaj ga zhišlášh. Sjutrej sgodej ga ob-
íšhesh, in ga hitro skufíšh. Doklé mi ne
sanesešh, in mi svojo flino ne puštíšh po-
shréti? Greshil fim; kaj ti zhem storiti, o
zhlovekov varh! Pokaj fi me puštil tebi na-

ſproti delati, de ſim torej ſam ſebi teſhak? Sakaj mi ne odvsameſh gréhov, in ſakaj ne sbrifheſh moje hudobije? Gléj! sdej grém v' prah pozhívat; in ako me jutri ifheſh, me ne bo.

O. Vérujem, de moj Odreſhenik ſhiví, in de bom poſlédnji dan is ſemlje vſtal; in v' ſvojim méſu bom vidil ſvojiga Svelizharja. *V.* Jeſt ſam bom njega vidil, ki ne bom drugi, in moje ozhí ga bodo glédale. *O.* In v' ſvojim méſu bom vidil ſvojiga Svelizharja.

2. *Berilo is Joba. 10.*

Šit ſim ſvojiga ſhivljenja, s' ſvojimi uſtmi ſe bom nad ſabo snôfil; v' britkoſti ſvoje duſhe bom govóril. Bogu porêzhem: Nikar me ne ſaversi; povéj mi, ſakaj me tako ſódiſh? Še li tebi dobro sdí, de mi ſilo délaſh; in mene, délo ſvojih rók, tareſh; in de podpíraſh ſklep hudôbnih! Imáſh kali meſéne ozhí? ali gledaſh tudi tí na zheſar zhlovek gléda? Šo li tvoji dnévi, kakor zhlovékovi dnévi, in tvoje léta kakor zhafi zhlovékovi; de po moji hudobii opráſhujefh, in moj gréh pregledujefh? Véſh, de niſim nizh hudiga ſtoril; kér nikogar ni, de bi is tvoje roke reſhiti ſamogel.

O. Ki si obudil is groba Lazarja, ki je she smerdel; tí o Gospod! jim daj pokoj, in kraj odpušhenja. *V.* Ki bošh prišhel shive in mertve, in svét s' ognjem sodit. *O.* Tí, o Gospod! jim daj pokoj, in kraj odpušhênja.

3. *Berilo is Joba. 10.*

Tvoje roké so me storile, in mene vfi-ga sobrásile; in me tako nanaglima podê-resh? Špomni se, profim, de si me is pra-hú sdélal, in me bošh sopet v' prah spre-ménil. Me nifi kakor mléko mólsil, in ka-kor fir sterdil? S' kosho in méšam si me ob-lékel; f' kostmi ino f' kitami si me sklenil. Shivljenje si mi dodélil, in usmiljenje, in mojiga duhá previdnost tvoja váruje.

O. Gospod! ko pridešh semljo sodit, kjé se zhem skriti pred tvojim serditim oblizh-jem; sakaj veliko fim greshil v' svojim shiv-ljenji; *V.* Še trésem savolj svojih dél, in se framujem pred teboj; ko pridešh sodit, nikar me ne saversi. *O.* Sakaj veliko fim greshil v' svojim shivljenji. *V.* Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti. *O.* Sakaj veliko fim greshil v' svojim shivljenji.

II. Nozhílo.

Ob torkih in pètkih, zhe so frédnje bilje.

Pr. Na dobro pasho me je perpeljal.

Pfalm 22.

Gospód je moj pastir, in nizh mi ne bo manjkalo; na dobro pasho me je postávil.

Ob vódi oshivljenja me je srédil; mojo dusho je spreobernil.

Na pot pravize me je peljal, savolj svojiga iména.

Torej, ako bi ravno po smertni sénzi hôdil, bi se nizh hudiga ne bal; sakaj, tí si s' menoj.

Tvoja shiba in tvoja paliza me tolashité. Pojédnjo si mi napravil, njim nasproti, ki me nadlegvajo.

Glavó si mi masilil s' óljem, in kelh, ki me rasveselí, je velizhástin.

In tvoja milost me spremlja vse dní mojiga shivljenja;

In v' hishi Gospodovi bom stanoval na vézhne zhase.

Gospod, daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Na dobro pasho me je perpeljal.

Pr. Gospod! ne pomni grehov moje mladosti, in mojih hudobij.

Pſalm 24.

K' tebi, o Gospod! povsdigujem svojo duſho; Bog moj! v' té saúpam, in ne bom oframoten.

Ne daj me ſafmehovati mojim ſovraſhnikam; ſakaj nihzhe ne bo oframotèn, kdor ſi je tebe ſvéſt.

Saſramovani naj bodo vſi, ki krívizo delajo preſhéerno.

Gospód! pokashi mi ſvoje póta, in úzhi me ſvoje ſteſé.

Vòdi me po ſvoji reſnizi, in úzhi me; ſakaj tí, o Bog! ſi moj Svelizhar, in tebe ſim ſi ſvéſt flédnji dan.

Gospód! ſpomni ſe ſvojiga uſmiljenja in ſvoje miloſti, ki je od vékoma.

Ne pòmni gréhov moje mladoſti, in mojih hudobij.

Po ſvoji miloſti me ne poſabi, ſavolj dobre ſvoje, o Gospod!

Gospod je dober in pravizhin, torej pokashe pot njem, ki jo ſgreſhé.

Vòdi pohlévne po pravizi; in uzhi krotke ſvoje póta.

Vſe pota Gospodove ſo po miloſti in reſnizi njim, ki ſe njegove ſavése in njegovih ſapóved derſhé.

Gospód! savolj svojiga iména mi bošh odpuštil gréhe; sakaj veliko jih je.

Kdor se bojí Gospóda, mu bo (*Gospód*) pot nasnanil, ki naj si ga isvoli.

Njegova dušha bo v' blagošti pozhivala; in njegov sarod bo naflédval semljo.

Gospod je mozh njim, ki se njega boje, ter jim bo nasnanil svojo savéso.

Moje ozhí védno na Gospóda glédajo, kér on bo moje nogé is saderge réšhil.

Osri se na-me, in usmili se me; kér fim sapušhèn in ubog.

Britkošti mojiga serzá so se namnóshile; réšhi me is mojih nadlóg.

Pogléj mojo nadlogo in moje teshave, in odpušti mi vse moje pregréhe.

Poglej moje sovrashnike, sakaj oní so se namnóshili, in me po krivim sovrashijo.

Váruj mojo dušho, in réšhi me; ne bom oframotèn, kér fim v' té saúpal.

Nedolshni in pravizhni se me dershé; kér fim tebe dozhakoval.

O Bog! rešhi Israel is vřih njegovih nadlóg.

Gospod daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gospod! ne pòmni gréhov moje mladosti, in mojih hudobij.

Pr. Vêrujem, de bom Gospodovih dobrót v' desheli shivih vidil.

Pſalm 26.

Gospód je moja luzh, in moja pomozh; koga se bom bal?

Gospod je mojiga shivljenja varh; pred kom se bom tréfel.

Hudobni so se blishali, de bi me vjédali.

To de moji preganjavzi, in sovrašniki so oslabéli in padli.

Ako bi ravno (*vojska*) meni nasproti shtórtje postavila, se moje serzé ne bo balo.

Ako bi se ravno boj vsdignil soper mene, bom v' téga (*Bogá*) saupal.

Eno sim Gospóda profil, in to ga bom she prófil; de bi vse svoje shive dni v' Gospodovi hihi prebival;

De bi glédal lepoto Gospóda, in obiskoval njegov tempel.

Sakaj on me bo ob hudih dnévih sakril v' svojim shtórtu; on me bo skril na skrivnim kraji svojiga shtótra.

Na visoko skalo me je postavil, in she sdej mi je glavó povsdignil nad moje sovrašnike, ki so me obdali.

Bom shel in hvaleshno v' njegovim shtórtu dar pernésel; pél bom, in Gospóda s' pesmami hvalil.

Sallíshi Gospod! moj glas; kér v' tebe klizhem, usmili se me, in uflíshi me.

R' tebi govori moje serzé, tebe íshe mo- je oblizhje; tvojiga oblizhja íshem, o Go- spod!

Ne verni svojiga oblizhja od mene, ne odstopi v' jési od svojiga hlapza.

Bodi moj pomozhnik, ne sapusti me, in ne saversi me, o Bog, Svelizhar moj!

Sakaj moj ozhe in mati moja sta me sa- pustila; Gospod pa me je sprejél.

Uzhi me, o Gospod! svoj pot, in vódi me savolj mojih sovrashnikov po pravi stesi.

Ne isdaj me sheljam mojih nasprot- nikov; sakaj lashnjive prizhe so se soper me vsdignile; in hudobija je sama sebe goljfala.

Vérujem, de bom Gospodovih dobrót v' desheli shivih vidil.

Saúpaj v' Gospóda, môshko ravnaj; tvoje serzé naj mozh dobí; ter bodi svést Gospódu.

Gospód! daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Vérujem, de bom Gospodovih do- brót v' desheli shivih vidil.

V. Gospod naj jih perdrushi pervákam;

O. Pervákam svojiga ljudstva.

Ozhe nash.

4. *Berilo is Joba. 13.*

Odgovori mi: Kóliko krivíz in grehov imam nad seboj; daj mi sposnati moje hudobije in pregréhe. Sakaj mi svoje oblizhje perkrivašh, in mene sa svojiga sovrashnika imash. Nad listam, ki ga véter odnese, fkasujesh svojo mogózhnost, in súho bilko preganjash. Sakaj grenko sodbo pišhesh soper mene, in me hozhesh savolj grehov moje mladosti pokonzhati. Moje nogé fi v' klado djal, vse moje stesé oglédal, in stopinje mojih nóg premislil; in jest bom kognjiloba minul, in kakor oblazhilo, ktéri-ga mol rasjéda.

O. Spomni se me, o Bog! sakaj moje shivljenje je ko véter, in oblizhje zhlovékovonajse na-mene osrè. *V.* Is globozhine v-pijem k'tebi, o Gospod! ušlišhi moj glas. *O.* In oblizhje zhlovekovonajse na-mene osrè.

5. *Berilo is Joba. 14.*

Zhlovek, od shene rojen, shiví malo zhasa, in je s' mnogimi nadlogami obdan. Kakor zvéť se perkashe, in vsahne, in s'gine kakor sénza, in se nikoli ne vstanoví. In tí vender nad tákoshnim svoje ozhí odpresh, in ga seboj v' sodbo vsamešh? Kdo samore ozhistiti spozhétiga is nezhisti rodú? Kaj

ne, ti sam si tiſti? Malo je dní zhlovékovih, ſhtevilo njegovih méſzov je per tebi odmenjeno; tí ſi mu mejó poſtaval, ki je ne more preſtopiti. Odjenjaj nékoliko, de ſe oddahne, dokler ne naſtópi njemusashe-ljèn dan, kakor najémnika.

O. Gorjé meni, o Goſpod! ſakaj veliko ſim greſhil v' ſvojim ſhivljenji. Kaj zhem réveſh ſtoriti? Kam zhem beſhati, kakor k' tebi, moj Bog? Uſmili ſe me, ko boſh priſhel poſlédnji dan. *V.* Moja duſha je filno omamljena; to de tí, Goſpod! ji pri-di na pomozh. *O.* Uſmili ſe me, ko boſh priſhel poſlédnji dan.

6. *Berilo is Joba. 14.*

O de bi me tí v' grobu varoval in perkril, dokler tvoj ſerd ne míne, in de bi mi zhaſ odlozhil, ki ſe me boſh ſpomnil. Méniſh tí, de bo mertev zhlovek ſopet oshivel? Vſe dní, ki ſe sdaj vojſkujem, dozhakujem ſvc-jiga ſpremenjenja. Tí me boſh poklizal, iu jeſt ti bom odgovoril; meni, ki ſim délo tvo-jih rók, boſh podal deſnizo. Tí ſi ſzer mo-je ſtopinje preſhtel, tode odpuſtimi gréhe.

O. Ne pomni mojih gréhov, o Goſpod! ko boſh priſhel ſvéts' ognjem ſodit. *V.* Goſpod, Bog moj! vòdi me po pótu pred ſe-

boj. *O.* Ko bošh prišhel svet s' ognjem sodit. *V.* Gospod! daj jim vezhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti. *O.* Ko bošh prišhel svét s' ognjem sodit.

III. Nozhilo.

Ob frédah in sabótah, zhe so frédnje bilje.

Pr. Ko bi me tí pazh réfhil, o Gospod! Gospód, gléj de mi pomagash.

Psalms 39.

Sheljno fim dozhakoval Gospóda, ter se je k' meni nagnil.

In je moje prošnje uflifhal, in me je islékel is bresnarévfhine, is blata ino lushe.

Moje nogé je na skalo postavil, in moje stopinje vládal.

Novo péfim mi je v' ústa dal, hvalno péfim nashimu Bogú.

To jih bo veliko vidilo; ter se bodo bali, in v' Gospóda upali.

Blagor zhlovéku, ktéri saúpa v' imé Gospodovo, in se ne sméni s' nezhimernostmi in s' lashnivimi nespametmi.

Veliko je zhudeshev, ki fi jih tí, Gospód, Bog moj! narédil, in nikogar ni, de bi bil enakih misel, kakor tí.

Osnanoval bi jih, in pravil; to de bresfhtevila jih je veliko.

Klávine in darov nifi hotel; ushéfa pa fi mi odperl.

Shgávine in darú sa greh nifi térjal. Takrat fim rékel: Gléj, tù fim!

V' bukvih (*Mojsefovih*) mi je pisano, de najtvojo voljo, Bog moj! spólnim; jest te shelím, in tvoja postava je v' mojim serzu (*sa-pisana*).

Švojo pravizo fim osnanoval v' velíkim sbirálu; gléj! nifim molzhal; Gospod! tí vésh.

Nifim perkrival v' svojim serzu pravize tvoje; tvojo resnizhnost in tvojo pomozh fim nasnanoval.

Tvoje milosti, in tvoje svestobe nifim samólzhal v' velikim sboru.

Tí pa, Gospod! mi ne odteguj svojiga usmiljenja; tvoja milost in svestoba me bo-te vselej sprejéle.

Rér nadlóge bresfhtevilne so me obdale; moje pregréhe so me sajéle, in ne morem viditi (*njih konza*).

Vezh jih je ko las na moji glavi; in serzé mi je vpadlo.

Ko bi me tí pazh réshil, o Gospod! Gospod, gléj! de mi pomagash.

Oframoteni naj bodo in sasmehovani, ki mi po shivljenji streshejo.

Savernjeni naj bodo in ozhíta naj se jim, ki mi húdo shelé.

Sdajzi naj bodo oframoteni, ktéri mi pravijo : Hahá, Hahá!

Vsi, ki tebe ishejo, naj se veselé in radujejo nad teboj, in ktéri tvojo pomózh ljubijo, naj vedno rekó: Hvaljen bodi Gospód.

Jest pa sim révin in ubóshin : (*tode*) Gospod me oskerbuje.

Tí si moj pomozhnik in moj varh ; Bog moj, ne mudi se.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Ko bi me pazh tí réshil, o Gospód, Gospód, gléj! de mi pomagash.

Pr. Osdravi, Gospod! mojo dúsho, kér tebi sim greshil.

Pfalm 40.

Blagor mu, kdór na ubogiga in fromakka porajta; Gospód ga bo na dan nesrézhe otél.

Gospód ga bo obvaroval, in per shivljenji ohranil, in na semlji osrézhil, in ga ne bo isdal volji sovrashnikov njegovih.

Gospód ga bo podpíral na postelji bolezhine, in njegovo lésho, ko bo bolan, spremenil (*v' sdravje*).

Šim rékel: Gospód usmili se me, osdravi mojo dušho, kér tebi fim grefhíl.

Moji sovrashniki so hudó od mene govorili, (*rekozh:*) Kdaj bo umerl? kdaj bo njegovo imé pogínilo.

In ako me je kdo ogledovat prishel, je nezhimerno govóril; v' njegovim serzu se je hudobija shirala.

Ko je ven shél, je takó govoril (*s' svojimi tovarshi*).

Vsi moji sovrashniki so med seboj zhes mé sheptali; soper mene so si húdo smishlovali.

Veliko hudobijo so soper mene sklenili: Bo mar on, ki leshí, sopet vstal.

Zlo on, ki fim s' njim v' miru shivel, ki fim se na-nj sanéfel, ki je moj kruh jédel; je soper mene petó vsdignil.

Tí pa, Gospód! usmili se me, in poshivi me, in jim bom povernil.

Po tém bom sposnal, de si mi dober, zhe se moj sovrashnik nad menojo ne veselí.

Kar mene tizhe, me bosh savolj moje nedolshnosti obvaroval, in pred seboj vékoma uterdil.

Hvaljen bodi Gospod, Israelov Bog! od vékomej do vékomej; sgôdi se, sgôdi se.

Gospód, daj jim ... In vezhna luzh ...

Pr. Osdravi Gospód, mojo dusho, kér tebi fim gresnil.

Pr. Mojo dusho shéja po shivim Bogú; kdaj bom prishel, in pred Gospódovo oblizhje stópil.

Psalms 41.

Kakor hrepení jêlen po mersli vôdi; hrepení moja dusha po tebi, o Bog!

Mojo dusho shéja po mogozhnim, shivim Bogu; kdaj bom prishel, in pred boshje oblizhje stópil,

Moje solsé so mi krùh, nozh in dan; kér mi vsak dan pravijo: Kjú je tvoj Bog?

Moje serzé se v' meni taja, ko mi na misel pride, de bom shel v' kraj prezhúdniga shotóra, do hishe boshje;

S' glasnim veseljem, in s' hvalo; shumezh ko gostováviz.

Sakaj si shalostna, moja dusha! in sakaj me mótišh.

Saúpaj v' Bogá, kér jest ga bom she hvalil; on je moja pomozh, in moj Bog.

Moja dusha je v' meni shalostna, torej mi tí na misel pridesh v' Jordanski desheli in na niski gôri Hermoniímski.

Povodnjo nastópa povódnja (*nesfrezha nesfrezho*) v' shumenji tvojih lijakov.

Vse tvoje vodé, in tvoje volovi so na-me perdèrli.

Po dnevú (*mi*) je Gospód svojo milost skasal, in po nozhi fim inu hvalo pél.

Jest mólim Bogá, ki mi je shivljenje dal, Bogu porêzhem: Tí si perbeshalifhe moje.

Sakaj si me posábil? in sakaj moram shalostin hoditi, ko me sovrashnik satíra.

Kakor de bi mi kostí terli, me moji sovrashniki saframujejo, ki me nadlégovajo.

Kér vsak dan pravijo: Kjú je tvoj Bog? Sakaj si shalostna, moja dufha, in sakaj me mótišh.

Saúpaj v' Bogá; kér jest ga bom she hvalil; on je moja pomozh in moj Bog.

Gospod, daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Mojo dufho shéja po shivim Bogu; kdaj bom prifhel, in pred Gospódovo oblizhje stópil.

V. Ne daj sverínam dufh, ki te hvalijo.

O. In dufh svojih ubogih, ne posabi vékoma.

Ozhe nafh.

7. *Berilo is Joba. 17.*

Moj duh omaguje, moji dnevi se krajshajo, in le groba fim si svéšt. Nifim grešhil, in vender moje okó le britkost ugléda. Otmi me, o Gospod! in postavi me k' sebi, in (*po tem*) naj se bojuje s' menojo,

kdorkoli hozhe. Moji dnévi so se istekli; moje misli, ki so moje serzé teshíle, so se rasgubile. Nozh je v' dan spreménjena, in sa temò sopet luzhi perzhakujem. Ako ravno perzhakujem, je vender grob moja hisha, in v' temi fim si pósteljo postlal. Gnjlôbi fim rékel: Moj ozhe si; in zhervam: Moja mati in moja sestra. Kjú je tedaj, kar fim upal, in kdo se osrè na mojo poterpeshlivoft.

O. Smertni strah me móti, ki vsak dan grefhím in ne delam pokóre; sakaj ispekla ni nobene reshitve; usmili se me, o Bog! in otmi me. V. Bog, otmi me v' svojim iménu; in reshi me v' svoji mozhi. O. Sakaj ispekla ni nobene reshitve; usmili se me, o Bog! in reshi me.

8. *Berilo is Joba. 19.*

Nizh drugiga me ni, kakor kostí in kósha, in le shnabli so okoli mojih sób ostali. Usmilite se me, usmilite se me, vsaj ví, prijatli moji! kér me je roka Gospodova sadéla. Sakaj me preganjate, kakor Bog, in se s' mojim mesam shívite. O de bi se moje beséde popisale! O de bi se v' bukve sarésale s' shelésnim perésam, in na svinzhéno plóshizo, ali de bi se s' dlétam v' terdo skalo safékale! Ker véim, de moj Odre-

shenik shiví, in de bom poslédnji dan is semlje vstal in sopet s' svojo kosho prevlêzhen, in v' svojim méfu svojiga Boga vidil. Jest sam bom njega vidil, in moje ozhí ga bodo glédale, ki ne bom drugi; to upanje je v' mojim serzu hránjeno.

O. Gospód, ne sódi me po mojim délu; nizh dobriga nisim storil pred teboj; torej mólim tvoje velizhastvo, de tí o Bog! sbrishefh mojo hudobijo. V. Opèri me, Gospod! zhe dalje bolj od moje krivize, in ozhisti me od moje pregréhe. O. De tí, o Bog! isbrishefh mojo hudobijo.

9. *Berilo is Joba. 10.*

Sakaj si mi dal rojenimu biti? O de bi bil jest konez vsél, de bi me nobeno okó ne vidilo. Jest bi bil, kakor de bi me ne bilo, is materniga teléfa v' grob prenesèn. Ne bo li mojiga kratkiga shivljenja skorej konez? Odjenjaj mi tedaj, de nékoliko svojo bolézhino objokújem: predin grém, in nasaj ne pridem v' tamno in s' smertno sénzo pokrito deshelo; v' deshelo révfshine in temôte, v' ktéri ni nobeniga réda, ampak vezhna grosa stanúje.

O. Réfshi me, Gospod! od peklenških stesá, ki si shelésne vrata vlômil, in pred-

pekel obiskal, in jim luzh dodélil, de so vidili, ktéri so bili v' pokorilih temniz. *V.* In so vpili in rekli: Ši prishel, nash Odrešhenik. *O.* Ktéri so bili v' pokorilih temniz. *V.* Gospod! daj jim vézhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti. *O.* Ktéri so bili v' pokorilih temniz.

Naslédnji Odgovor se móli le v' dan spomina vřih vernih mertvih, in kadarkoli se sa mertve vřih devét beril móli.

O. Réfhi me, Gospod! od vézhne smerti, tisti strafhni dan; ko se bota gibala nebó in semlja; ko prideřh svét s' ognjem sódit.

V. Prestráshen veř trepézhem, kér pride sodba in naslédnja jésa.

O. Ko se bota gibala nebó in semlja.

V. Tisti dan bo dan jése, nadlóge ino réve; véliki dan, in grosno britki.

O. Ko prideřh svét s' ognjem sódit.

V. Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti.

O. Réfhi me Gospod od vézhne smerti, tisti strafhni dan; ko se bota gibala nebó in semlja; ko prideřh svét s' ognjem sódit.

Hválnize.

Pr. Moje poterte kostí bodo Gospódu od veselja poskakovale.

Psalms 50.

Usmili se me, o Bog! po svoji velíki milosti.

In po obilnosti svojiga usmiljenja isbrihi mojo hudobijo.

Opèri me zhe dalje bolj od moje krivize; in ozhisti me od moje pregréha.

Kér svojo hudobijo sposnam, in moj gréh mi je védno pred ozhmí.

Tebi samimu fim greshil, in vprizho tebe fim húdo storil; torej si pravizhin, kader shugash, in prav ravnash, kader obsódish.

Gléj! v' krivizi fim rojen, in v' gréhu me je moja mati spozhela.

Gléj! resnizo ljubish, nesnane skrivnosti svoje modrosti si mi rasodel.

Pokrôpi me s' isopam, in bom ozhifhen ;
opêri me, in bom bolj bël, kot snég.

Dajmi vesélo in prijétno besédo flifhati ;
in moje poterte kostíbodo od veselja poska-
kovale.

Oberní svoj obras od mojih gréhov, in
isbrifhi vse moje krivize.

Ustvari v' meni, o Bog! zhisto serzé, in
ponôvi v' mojim oferzhji praviga duhá.

Ne savèrsi me spred svojiga oblizhja; in
svojiga svetiga Duhá mi nikar ne odvsemi.

Dodéli mi spét veselje svojiga svelizha-
nja, in me s' voljnim duham podpíraj.

Hudobne bom tvoje pota uzhil; in grefh-
niki se bodo k' tebi spreobernili.

Réfhi me od dolgá kerví, o Bog, Bog
moj Svelizhar! in mojjesik bo tvojo dobro-
to s' veseljem hvalil.

Gospod, odpri moje shnable, in moje
usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Ako bi tí daritev hotel, bi ti jo jest opra-
vil; pa nad shgavnimi darovi nimash dopa-
dénja.

Bogu dopadlivi dar je shalosti polni
duh; potertiga in ponishaniga serzá, o
Bog! ne bosh sanizheval.

Štóri dobro, o Gospod! po svoji dobro-

voljnosti Šionu; de bodo sidovi Jerusalemski fosidani.

Takrat ti bodo pravizhni darovi, in shgávina dopadli; takrat bodo na tvoj altar teléta pokladali.

Gospod daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Moje poterte kostí bodo Gospodu od veselja poskakovale.

Pr. Gospod! uflifhi mojo molitev, k' tebi se bodo vsi ljudjé sofhli.

Pfalm 64.

Špodóbi se, o Bog! de tebi v' Šionu hvalo pojemo, in v' Jerusalemu obljube opravljamo.

Uflifhi mojo molitev, k' tebi se bodo vsi ljudjé sofhli.

Hudobne déla naš satírajo; tode tí bofh našim gréham milostiv.

Blagor mu, ktériga si ti isvólil in sprejél; v' tvoji veshi bo prebival.

Napolnjeni bomo s' blagam tvoje hífhe; tvoj tempel je svet, zhudin savolj pravize (*tvoje*).

Uflifhi naš o Bog, našh Svelizhar! tí saupanje vsih pokrajn semlje, in daljniga morjá.

Ki goré v' svoji môzhi uterdifh, in si

s' mozhjó opasan; ki vsdignesh globoko morjé, in shumenje njegovih valóv.

Naródi se bodo prestrašhili, in ktéri na kraji svetá prebivajo, se bodo tvojih snaminj bali, ktéri na jutranji in vezhéni strani prebivajo, bosh rasvesélil.

Ti obiskujesh semljo in jo napajash, in jo filno obogatísh.

Boshji potok je poln vodá. Ti jim jéd pravljash, kér je on tako napravil (*semljó*).

Napôji njé brasde, pomnôshi njé sad; senéla bo, in se pohlevniga deshja veselila.

Blagoslovi svojo dobro létino; in tvoje polje se bo rodovitnosti shibílo.

Špáshniki v' pufhavi bodo gníne, in hribzi se bodo s' veseljem ogernili.

Špashniki bodo s' ovzami pokriti, in dolíne s' shitam pogernjene: vpili bodo, in hvalo péli.

Gospód daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Gospód! uflifhi mojo molitev; k' tébi se bodo vsi ljudjé sofhli.

Pr. Gospód! desniza tvoja me podpíra.

Psalms 62.

Bog, Bog moj! s' svitam vréd zhujem savolj tebe (*skérbno te ishem*).

Moja dusha hrepení po tebi; moje teló te sasheljuje.

V' pušti desheli, kjér ni póta, ne vodé, glédam (*kakor de bi bil*) v' svetíshi, po tebi, de bi vidil tvojo mozh, in tvojo flavo.

Sakaj tvoje usmiljenje je bolji kakor shivljenje; moji shnabli tebe hvalijo.

Tako te hozhem hvaliti vse svoje shive dní, in v' tvojim iménu svoje roke povsdigovati.

Kakor s' musgam in mafhobo napolni mojo dusho; in moje usta te bodo s' veselmi shnabli hvalile.

Ko mi tí na moji postelji na misel pridesh, te v' ponožnih strashah premishljujem; kér tí si moj pomozhnik.

V' savétji tvojih perút se veselím; moja dusha se tebe dersí, tvoja desniza me podpíra.

Oní mi pa sastonj po shivljenji streshejo; doli pojdejo pod semljo, s' mezhem bodo konzhani; in lesíze jih bodo pojédle.

Kralj pa se bo v' Bogu veselil; vsi se bodo (*s' njim*) hvalili, ktéri per njem perségajo; sakaj lashnivim so usta samashene.

Psalms 66.

Usmili se naf, o Bog! in blagoslovi naf; oberni k' nam svoje milo oblizhje, in usmili se naf.

De tvoj pot sposnamo na semlji, med vsemi naródi tvojo pomozh.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog! vse ljudstva naj te hvalijo.

Naródi naj se veselé in od veselja poskakújejo; sakaj tí sódišh ljudstva po pravizi in vodišh naróde na semlji.

Ljudstva naj te hvalijo, o Bog! vse ljudstva naj te hvalijo; semlja je svoj sad rodíla.

Bog, našh Bog naj naš blagofloví; in vse pokrajne semlje naj se ga bojé.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Tvoja desníza me podpíra.

Pr. Od vrát peklenškiga bresna, réšhi o Gospod! mojo dušho.

Sahvalna pésim Ezechija. — Isaija 38.

Šim rékel: V' fređi svojih dní pojdem k' vratam groba;

Meni ni dano vezh lét shivéti. Šim rékel: Ne bom vidil Gospod Bogá v' deshe-li shivih.

Ne bom vezh vidil zhlovéka in prebivavza v' pokoji.

Moj zhaš je minul, ter bo, kakor paširski shôtor.

Moje shivljenje je kakor de bi bilo od tkavza spodrésano; komej fim perzhél,

me je odrésal; od jutra do vezhéra me bošh konzhal.

Do jutra fim si obétal; (*tode*) kakor lev je vse moje kostí rasdróbil.

Od jutra do vezhera me bošh konzhal; zvizhím kakor lastovka, krúlim kakor golób.

Moje ozhíso oflabéle, kér fim nakvišhko glédal.

Gospod! filo terpím, bodi porok sa-me. Kaj porezhem, ali kakó bo porok sa-me, kér je sam storil?

Vprizho tebe bom premislil vse svoje léta v' britkosti svoje dushe.

Gospód! ako se tako shiví in ako je v' takim shivljenja mojiga duha, bošh mene pokoril in oshivljjal. Gléj! v' miru mi je moja britkost nar britkéjshi.

In tí si moje shivljenje od smerti réfhil; sa-sé si vse moje grehe vergel.

Sakaj grob te ne bo hvalil, in smert te ne bo zhaftila; oni ki v' jamo gredó ne bodo perzhakovali tvoje resnizhnosti.

Kdor shiví, kdor shiví, bo tebe hvalil, kakor tudi jest sdaj; ozhe bo finovam tvojo resnizhnost osnаноval.

Gospod! osdravil si me; torej bomo svoje pésmé péli vse dni svojiga shivljenja v' hišhi Gospodovi.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Od vrát peklénskiga bresna, reshi,
o Gospod! mojo dušho.

Pr. Vse, kar sôpe, naj hvali Gospóda.

Psalms 148.

Hvalite Gospóda, ki ste v' nebéfi; hvalite ga, ki ste na visokosti.

Hvalite ga vfi angeli njegovi; hvalite ga vse vojské njegove.

Hvalita ga solnze in mesiz; hvalite ga vse svésde in luzhi.

Hvalite ga vse nebésa; in vse vodé, ki so nad nébam, naj hvalijo imé Gospódovo.

Kér on je rekel, in je bilo storjêno; on je ukasal, in je bilo stvárjeno.

On jih je sa vselej, ino vékoma postavil; on je sapóved dal, in ne bo preshla.

Hvalite Gospóda na semlji; morški sômi in vfi bresni.

Oginj, tozha, léd, pišh, ki njegovo povelje spolnujejo.

Hribi in vfi grizhi; rodovitne drevesa in vfi zedri.

Sverine in vsa shivina; kar lási, in perutnina.

Kralji semlje, in vfi narodi; pervaki in vfi sodniki semlje.

Mladenzhi in devize, stari in mladi naj

hvalijo imé Gospódovo ; sakaj samo njegovo imé je svífhano.

Njegova hvala preséshé nebó in semljo, in on je mozh svojiga ljudstva svífhál.

Vsi njegovi svéti, Israelovi otrozi, ljudstvo, ki se k' njemu perblishuje, naj mu pojó hvalo.

Psalms 149.

Pojte Gospódu novo pésim ; njega hvala (*naj se rasléga*) v' sbiralu svetnikov.

Israel naj se veselí svojiga stvarnika, in otrozi Šionfki naj se nad svojim kraljem radújejo.

Naj hvalijo njegovo imé v' pévskih trumah ; s' bobni in s' arpami naj mu hvalo pojó.

Sakaj Gospod imá dopadenje nad svojim ljudstvam ; in bo krotke k' svelizhanju povífhál.

Svéti bodo v' zhafti od veselja poskakovali, in se bodo v' svojim pokóji veselili.

Oní bodo s' svojimi ustmi Bogá povikshovali ; in na obé strani ojstre mezhe v' rokah (*iméli*).

De se nad neverniki mashujejo, in ljudstva shtrafaje.

De njih kralje oklénejo, in njih plemenitne v' shelésje dénejo.

De sapifano sodbo nad njimi spolnijo ;
letá zhaft bo vřim njegovim svetnikam.

Přalm 150.

Hvalite Gospóda na njegovim řvétim
kraji ; hvalite ga savolj njegove mozhí na
nébesu.

Hvalite ga savolj njegovih mogózhnih
dél ; hvalite ga po njegovi neismérni ve-
likořti.

Hvalite ga ř' trobentanjem ; hvalite ga
ř' přálterjem in ř' harpami.

Hvalite ga ř' bobni, in ř' pevřkimi tru-
mami ; hvalite ga ř' řtrunami in ř' piřhálmi.

Hvalite ga ř' glasnimi zitrami ; hvalite
ga ř' veřélimi zimbali ; vse, kar řópe, naj
hvali Gospóda.

Gospod daj jim . . . In vézhna luzh . . .

Pr. Vse, kar řópe, naj hvali Gospóda.

V. řim řliřhal glaf ř' nebés mi rezhi :

O. Blagor mertvim, ktéri v' Gospódu
umerjo.

Pr. Jeřt řim vřtajeње in řhivljeње ; kdor
v' me véruje, bo řhivel, ako ravno umer-
je. In kdorkoli řhiví in v' me veruje, ne
bo umerl vékomej.

Luk. 1.

Hvaljen Gospod, Israelov Bog, kér je ob-
řikal in řtoril odreřhenje řvojimu ľjudřtvu ;

In nam je postavil rog (*mozh*) svelizhanja v' hihi Davida, svojiga flushabnika.

Kakor je govoril po ustih svojih svétih prerokov, ktéri so od nékdej.

Odfreshenje od nashih sovrashnikov, in is roke vseh, ktéri nas sovráshijo.

Usmiljenje storiti nashim ozhétam, in pomniti svoje svéto savéso;

Perfégo, ki jo je perfégel Abrahamu, nashimu ozhétu, nam dati.

De is rók svojih sovrashnikov résheni, njemu bres strahu flushimo,

V' svetosti in v' pravizi pred njim vse svoje dní.

In tí déte, bosh prerok Narvishiga imenovano; pojdesh namrezh pred oblizhjem Gospodovim, njegove pota perpravljat;

Dat snanje svelizhanja njegovimu ljudstvu, v' odpufhenje njih gréhov;

Po perferzhnim usmiljenji nashiga Bogá, po ktérim nas je obiskal, in ki se is-haja is visokosti;

Rasvetlit té, ktéri v' temì, in v' smertni senzi sedé, de ravná nashe nogé na pot mirú.

Gospod, daj jim . . . In vezhna luzh . . .

Pr. Jest sim vstajenje in shivljenje: kdor v' me véruje, bo shivel, ako ravno umerje.

In kdòrkoli shiví in v' me veruje, ne bo umerl vekomej.

Po tem se móli: Ozhe nash. Pfalm 129. Is globozhine . . . glej stran 4., in molitve: V. Od vrat peklénfkiga bresna . . . glej stran 8.

ZHERNA MAŠHA.

I. Po mertvih skosi léto.

Mafhnik stópidôli pred altar, in móli s' flushabnikam :

V' iménu Ozhéta, in Šina, in svétiga Duha. Amen.

M. Stopil bom k' boshjimu altarju.

Sl. Pred Boga, ki rasveseluje mojo mladost.

M. Pomozh nashaje v' iménu Gospódovim.

Sl. Ktéri je stóril nebó in semljo.

M. Še ispovem Bogú vfigamogozhni mu . . .

Sl. Usmilinaj se te vfigamogózhni Bog, in ti odpusti tvoje gréhe, ter te perpêlji v' vezhno shivljenje.

M. Amen.

Sl. Še ispovem Bogú vfigamogozhni

mu, svéti Maríi vselej devizi, svetimu Mihaelu vélikimu angelu, svétimu Janesu kerstniku, svetima apostelnama Pétru in Pavlu, vsm svetnikam in tebi, Ozhe! de sim greshil veliko s' mislijo, besédo in djanjem. Krív sim, kriv sim, filo sim kriv. Torej profim svéto Marijo, vselej devizo, svetiga Mihaela vélikiga angela, svetiga Janesa kerstnika, svéta apostelna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe Ozhe! molite sa-me per Gospódu nashím Bogu.

M. Usmili naj se val vfigamogozhni Bog, in vam odpušti valhe gréhe, ter val perpelji v' vézhno shivljenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvéso in odpuštenje nashih gréhov nam daj vfigamogozhni in usmiljeni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! tí se bosh obernal v' nas, in nas oshívil.

Sl. In veselilo se bo tvoje ljudstvo v' tebi.

M. Gospod! skashi nam svojo milost.

Sl. In dodéli nam svoje svelizhanje.

M. Gospod! uflifhi mojo molitev.

Sl. In naj pride k' tebi moje vpitje.

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

Mafnik gredé k' altarju, rezhe:

Molímo! Odvsemi nam, profímo, Gospod! naše gréhe, de bomo vrédni f' zhišto dušno stopiti k' presvetišhu; po Kristusu Gospodu našim. Amen.

Mafnik kufhne altar, in rezhe:

Profímo te, Gospód! po saflushenji tvojih svetnikov, ktéríh svetinje so tukej, in po saflushenji vsíh svetnikov, de odpušči milostivo vse moje gréhe. Amen.

Mafnik bere na défni strani altarja nektére beséde, ki se jim perstóp pravi.

Gospod daj jim vézhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti.

Pfalm 64. Spodóbi se o Bog, de tebi v' Šionu hvalo pojemo, in v' Jerusalemu obljube opravljamo; uflíshi mojo molitev; k' tebi se bodo vsi ljudjé sofhli.

Gospod daj jim vézhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti.

M. Gospód, usmili se!

Sl. Gospod, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Sl. Kriste, usmili se!

M. Kriste, usmili se!

Sl. Kriste, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Sl. Gospod, usmili se!

M. Gospod, usmili se!

Mafhnik se proti ljudem verne, in rezhe:

M. Gospod s' vami!

Sl. In s' tvojim duham.

Mafhnik na desni strani móli molitve, ki se jim sbirne molitve pravi.

Sbirne molitve.

M o l i m o.

Bog! ki si med apostolskimi mafhniki svoje flushabnike k' zhafti shkofftva ali mafhtva povsdignil, daj, profimo, de pridejo tudi v' njih vézhno drushbo. Po Gospodu nafhim . . .

Bog, ki delísh odpufhenje, in ljubísh zhlovékovo svelizhanje; profimo tvojo milost, de s' nami sdrushenim bratom, soródnikam in dobrotnikam, ktéri so se is tega sveta lozhili, po profhnjah Marije vselej devize in vsih svojih svetnikov, v' drushbo vézhniga svelizhanja priti dodelísh.

Bog, stvarnik in odrefhenik vsih vernih! dodéli duham svojih flushabnikov in flushabniz odpufhenje vsih grehov, de milostivo odpufhenje, ktériga so vselej sheléli, po bogabojézhih profhnjah dofeshejo. Ktéri shivísh in kraljuješh . . .

Per mafhah po mertvih fkosi léto se morajo té tri molitve vséti, zhe se mafha sploh sa verne mertve opravlja. Zhe se mafha sa ktére odsnánjene daruje, se vsame namesti perve molitve, molitev sa tiftiga, sa ktériga se daruje mafha, kakor se najde konez mafhe, kjer so mnogotére molitve sa verne mertve; druga in tretja molitvi pa oftanete. Namesti druge molitve pa se sme vender molitev sa starfhe, sa ozheta ali sa mater, ali ktéra druga vseti; tretja pa mora vedno tifta biti, ktéra se sazhne: Bog fivarnik in odrefhenik . . . Po enako se pa mórate tiha in pobhajilna molitvi vséti.

Berilo is rasodenja f. Janesa apostelna.

14, 13.

Tifte dni fim flifhal glaf s' néba, ktéri mi je rékel: „Sapifhi: Blagor mertvim, ktéri v' Gospodu umerjo! Odfléj, rezhe Duh, naj pozhivajo od svojiga truda; sakaj njih dela gredó sa njimi.“

S. Hvala Bogu.

Berilo vsemi sdolej, zhe se mafha bere v' dan spomina v'fih vérnih mertvih, ali v' dan smerti ali pokopa merlizheviga, ali v' dan obletnize po mertvih.

Gospod, daj jim vézhni pokoj; in vézhna luzh naj jim svéti.

Pravizhni bo v' spominu vékoma; on se ne bojí, kader kajhudiga flifhi.

Isprôsti, o Gospod! dushe vsih vernih
mertvih od flédnje svése grehov.

In f' pomozhjó tvoje milosti naj odidejo
mashevávni sôdbi, in naj vshivajo veselje
vézhne luzhi.

Naslédnje se per masnah po mertvih skosi léto vsa-
me ali ne; szer pa vsélej.

Štrahin dan bo dan plazhila,
Semlja bo se v' prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grosin strah bo svét obdajal,
Kader bo sodnik prihajal,
K' ojstri sodbi zhlovek vstajal.

Jéla bo trobénta peti,
Mertvim po grobéh grometi,
K' sodbi priti jim veléti.

Šmert, natora bo steroméla,
Kader bode stvar osh'véla,
K' boshjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernefhene,
Déla bodesh bral storjene,
Dobre vse in neposhtene.

Bo sodnik tedaj se vsédel,
Vse, karkolj je zhlov'k naredel
Zeli svet bo tistkrat védel.

Revesh, kam se zhem podati?
Kjé prijatla tam iskati?
Komej dobrim bo obštati.

ih
ejo
lje
a-
Kralj nesmerne visokosti,
Reshih svoje bres vrednosti,
Reshi me v' moj' slabosti!

Spomni se, o Jesus mili!
De so sa-me te vmorili
Profim tisti dan se usmili!

Trudin hotel si hoditi,
Sa-me svojo kri preliti:
Daj k' svelizhanju to biti.

Daj te jmeti pomozhnika,
Svojih duh odreshenika,
Predin vid'mo te sodnika.

De fim kriv, to sam sprizhujem,
Sam pred sabo se framujem,
Pa sanefi, Bog! sdihujem.

Rane gréshnize sazélil,
Tolovaja si sveselil,
Meni upanje dodélil.

Nifim vrédin odpufhanja:
Vender Bog pomiljevanja,
Varuj v' oginj me jokanja.

Med ovzé me den' ovzhízo,
Reshi smed koslov frotizo,
In poklizhi na desnizo!

Ko savershene prekléte
Pahnil v' oginj bosh ujéte,
Deni me takrat med svéte.

Slifhaj proshnjo Bog! pohlévno!

Dušho gléj pobito, révno!
Škerbi sa-me stvar nevrévno!

Dan jokanja polni straha,
Ko bo zhlovek shel is praha!

Naj mu njega hudobije,
Milost tvoja Bog umije.

Daj jim Jesus, nash pastir,
Vezhni pokoj ino mir. Amen.

Masbnik v' fredo stopi, ter móli:

Ozhisti mi serzé in usta, vfigamogozhni
Bog! ktéri si usta preroka Isaija ozhistil s'
shivim ogram, tako me ozhisti s' svojo ne-
saslusheno milostjo, de tvoj sveti evangeli
vrédno osnanujem; po Kristusu Gospodu
nashim. Amen.

Masbnik stópi na lévo stran, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim Duham.

M. Beséde svetiga evangelja po s. Jane-
su. 6.

Sl. Šlava tebi, Gospod!

„Tisti zhas je rékel Jesus Judovskim
mnoshizam: „Jest fim shivi kruh, ki fim
s' nebél prishel. Ako kdo je od tega kruha,
bo shivel vékomej; in kruh, kteriga bom
jest dal, je moje mesó sa shivljenje svetá.“
Judje so se tedaj prepirali med seboj, re-

kozh: „Kako nam more ta svoje mesó dati jésti?“ Jesuf jim je tedaj rékel: Refnizhno, refnizhno vam povém: Ako ne bote jédli mesá Šinu zhlovékoviga, in pili njegove kervi, ne bote iméli shivljenja v' sebi. Kdor je moje mesó, in píje mojo kri, imá vézhno shivljenje in jest ga bom obudil poslédnji dan.“

Š. evangeli vsemi sdolej, zhe se mafha bere, v' dan spomina vsih vernih mertvih, ali v' dan smerti ali pokópa merlizheviga, ali v' dan oblétnize po mertvih.

Mafhnik se oberne proti ljudém, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Šl. In f' tvojim duham.

Mafhnik rezhe: Molimo; in bere beséde, ki se jim darovanje pravi.

Gospod Jesuf Kristuf, kralj zhaští! réšhi dushe vsih vernih mertvih od pokoríl víz, in od globokiga bresna; réšhi jih od lêvoviga shrela, de jih ne poshrè brêsin, de ne padejo v' temò; temuzh sveti Mihael vójvoda naj jih perpélje v' sveto luzh, ki si jo Abrahamu obljubil, in njegovi-mu saródu.

V. Darove in hvalne molitve opravljamo tebi, Gospod! Tí jih vsêmi sa tiste dushe, ktérih se danš spòmnmimo; presêli jih,

Gospod! is smerti v' shivljenje. Ktéro si Abrahamu obljubil, in njegovimu saródu.

Kader mafhnik skledizo v' rokáh dersí, in krúh darúje, móli:

Vsemi, sveti Ozhe, vfigamogozhni Bog! ta prezhisti dar, ktériga jest, tvoj nevrédni flushabnik, darujem tebi, svojimu shivimu in pravimu Bogu sa svoje breshte vilne gréhe, samére in sanikernosti, in sa vse vprizhne, pa tudi sa vse vérne kristjane, shive in mertve. Daj de bo meni in njim v' svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

Mafhnik vlíje vina v' kelh, in kane nekoliko vodé vméf, in móli:

Bog, ktéri si zhlovéka v' blagim stanu zhudno stvaril, in ga, ko je bil gresnil, she bolj zhudno prenóvil; daj nam po skrivnosti té vodé in téga vina sdrushenim biti s' tistiga boshjo natoro, ki se je ponishal nashe zhlovéshke deléshin biti, Jesus Kristus, tvoj Sin, nash Gospod, ktéri s' teboj shiví in kraljuje v' edinosti svetiga Duhá Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Mafhnik daruje vino, ter móli:

Darujemo ti, Gospod! kelh svelizhanja, tér profimo, tvojo milost, de naj gré

pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva v' prijétin dar sa svelizhanje nafhe in vfiga svetá. Amen.

V' duhu ponishnosti in s' potertim serzam stojimò pred teboj; vsemi nafh dar, o Gospod! in godí najse pred tvojim oblizhjem danf takó nafha daritev, de ti bo prijétna, Gospod Bog!

Pridi, posvezheváviz, vfigamogozhni vézhni Bog! in posvéti ta dar, perpravljenni tvojimu svétimu iménu.

Pfalm 25.

V' nedolshnosti bom svoje roké umil, in obdajal tvoj altar, Gospod! De posluham glaf tvoje hvale, in osnanújem vse tvoje zhude. O Gospod! ljubim lepoto tvoje hifhe, in prebivalifhe tvojiga velizhastva. Ne pogúbi moje dushe s' hudobnimi, o Bog! in ne umòri me s' sheljnimi kerví. Ki je kriviza v' njih rokah, in njih defniza, polna podkupshine. Jest pa hozhem v' svoji nedolshnosti shivéti; réshi me, in usmili se me. Na pravim stojí moja noga; v' sbiralifhah, Gospod! te bom hvalil.

Po tem v' srédi altarja perklónjen, móli:

Vsemi, svéta Trojiza! to daritev kté-

ro ti darujemo v' spomin terpljenja, vsta-
jenja in vnebohoda Gospoda našhiga Je-
susa Kristusa, in v' zhašt svéte Marije vselej
devize, svetiga Janesa kerstnika, svetih
apostelnov Petra in Pavla, njih in vsih
svetnikov. Naj bo njim v' zhašt, nam pa
v' svelizhanje, in naj prófijo v' nebésih sa
naš, ki obhajamo njih spomín na semlji.
Po ravno tém Kristusu Gospodu našhim.
Amen.

Mafhnik kufhne altar, in se proti ljudém oberne
rekózh:

Molite, bratje! de bo moja in vašha
daritev prijetna per Bogu, vfigamogozh-
nim Ozhetu.

Sl. Naj vsame Gospod ta dar is tvojih
rók v' hvalo in zhašt svojiga iména, tudi
v' prid našh in vse svoje svéte zérkve.

Tiha molitev.

Vsemi, profimo, Gospod! darove, kté-
re sa dushe tvojih flushabnikov, shkofov
ali mafhnikov darujemo; de njih, ktere
fi na tém svetu shkofstva ali mafhtva vde-
léshil, v' nebéskim kraljestvu v' drushbo
tvojih svetnikov priti velísh. Po Gospodu
našhim . . .

Bog! ktériga usmiljenje nima shtevila,
uflíhi milostivo našhe ponishne prošnje;

in dušham naših bratov, soródnikov in dobrotnikov, ktérim si dal tvoje imé sposnati, po tih skrivnostih našiga svelizhanja odpušhenje vsih gréhov dodéli.

Osri se, profimo, Gospod! milostivo na darove, ktére tebi sa dušhe tvojih flushabnikov in flushabniz pernešemo; de njim, ktére si keršhanske vére vdelešil, tudi plazhilo daríh. Po Gospódu našim . . .

M. Od vékomej do vékoméj.

Sl. Amen.

M. Bog s' vami,

Sl. In í' tvojim duham.

M. Nakvišhko serza,

Sl. Imamo jih k' Bogu.

M. Hvalimo Gospóda, svojiga Bogá.

Sl. Špodobno in dolshnost je.

Ref je špodobno in dolshnost, prav in dobro, de ti vselej in povsodhvalo dajemo, svéti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! po Kristusu Gospódu našim. Po ktérim tvoje velizhastvo hvalijo angeli, ga mólijo gospostva, pred njim trepetajo oblásti, ga nebéša in nebéshke moží in svelizhani Šerafil' sdrushenim pétjem povsdigújejo. Daj tudi našim glasém sdru-

shiti se s' njimi, te profimo s' globoko ponishnostjo rekózh:

Švét, svét, svét Gospód vojskinih trum!

Polne so nebésa in semlja tvoje flave.

Hosanna (*refshi nas*) po vishavah.

Bodi hvaljen, ktéri pride v' iménu Gospodovim! Hosanna po vishavah.

Mashnik se perklóne, in móli:

Ponishno te tedaj profimo, nesméno usmiljeni Ozhe! po Jésusu Kristusu tvojim Šinu, Gospodu nashim, de sprejmi in posvéti té ponudbe, te daríla, té prezhište svéte darove, ktére ti darujemo slasti sa tvojo svéto zerkev, de ji mir dash, jo várujesh, jo v' edinosti ohranish, in vladash po vřim svetu, pa tudi sa tvojiga flushabnika nashiga papesha I., in nashiga shkofa I., in nashiga zesarja I., in sa vse, ktéri se prave katolřhke apostolřke vére dershé.

Spomin sa shive:

Spomni se, Gospód! svojih flushabnikov in flushabniz (I. I.) in tudi vsih vprizhnih, ktérih véro posnash, in pobóshnost vidish, sa ktére ti darujemo, ali ktéri ti darujejo ta hvalni dar sa-se in sa vse svoje v' odreshenje svojih dush, dosézhi svelizhanje in varnost; in ti poshiljajo svoje shelé, tebi vézhnimu in pravimu Bogú.

Šklénjeni s' vſo drushbo isvóljenih, in obhajajozhi ſpomín ſoſébnó zhaſtite vſelej devize Marije, matere naſhiga Bogá in Goſpóda Jeſufa Kriſtufa, pa tudi tvojih ſvétih apoſtelnov in maternikov, Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janesa, Tomasha, Jakoba, Filipa, Jerneja, Mateja, Šimona in Tadeja, Lina, Kleta, Kleména, Kornelja, Ziprijana, Lavrenzja, Kriſogóna, Janesa in Pavla, Koſma in Damijana, in vſih tvojih ſvetnikov; po ktérih ſafluſhenji in proſhnjah daj, de bomo v' ſavétji tvoje pomózhi obvarovani per vſih rezhéh. Po ravno tém Jeſufu Kriſtufu Goſpodu naſhim. Amen.

Maſhnik rasproſtrè roké nad darovanim kruham in vinam, ter móli:

Proſimo te tedaj, o Bog! ſprejmi potolaſhen ta dar, ktériga ti darujemo tvoji hlapzi, in s' nami vred vſa tvoja drushína; daj nam v' tvojim miru preſhivéti ſvoje dni, réſhi naſ od vezhniga pogubljenja, in daj nam ſhtétim biti med tvoje isvóljene. Po Kriſtufu Goſpodu naſhim. Amen.

Daj, te proſimo, o Bog! de bo ta dar veſ poſvezhèn, ſprejét, poterjen, reſnízhin in prijétin, de nam bo ſpreménjen

v' teló in krí tvojiga preljubiga Šina, Gospoda našhiga Jésusa Kristusa.

Ktéri je pred svojim terpljenjem tisti dan, vsél kruh v' svoje svéte in zhaštite roké, in vsdignil ozhí proti nebu k' tebi, svojimu vřigamogozhnimu Ozhétu, te sahvalil, in ga posvetil, raslomil, ter dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemite, in jéjte vři od téga. Sakaj to je moje teló.

Mashnik perpogne koléno pred teléfam Jesufa Kristusa, ga povsdigne, de naj ga mólijo, in potlej rezhe:

Ravno takó je vsél po vezhérji tudi ta prezhudni kelh v' svoje svéte in zhaštite roké, te spét sahvalil, in ga posvetil, tér dal svojim uzhénzam rekozh: Vsemite, in pite vři is njega: Sakaj ta je kelh moje kerví, nove in vézhne savése, skrivnost vére, ktéra bo sa val, in sa njih veliko prelita v' odpuřhenje gréhov.

Kolikorkrat bote to delali, storite v' moj spomin.

Mashnik perpógne koléno pred svéto kervjo Jesufa Kristusa, jo povsdigne, pokashe ljudém de naj jo mólijo, in potlej rezhe:

Po tem povelji tedaj obhajamo, o Gospod! mí tvoji hlapzi, in tvoj svéti ljud spomín presvétiga terpljenja, od smerti

vstajenja in zhaštitiĝa vnebohóda ravno téĝa Kristusa, Šina tvoĝiga, Gospóda našiga, in darujemo tvojimu prezhudnimu velizhaŝtvu od tvojih darov in daril ta zhiŝti dar, ta ŝvéti dar, ta bresmadeshni dar, ŝvéti krúh vézhniga ŝhivljenja, in kelh vezhniga svelizhanja.

Pogléj na té darí ŝ' potolashenim in mi-loŝtivim oblizhjem, in ŝprejmi jih, kakor ŝi bil prejél darí ŝvojiga hlapza, pravizhniga Abelna, in daritev našiga ozhaka Abrahama, in pa ŝveto daritev in bresmadeshno poŝvézhbo, ktéro ti je daríl tvoj vélíki duhóvin Melkisedek.

Maŝhnik ŝe globoko perklóni, in rezhe:

Ponishno te proŝimo, vŝigamogozhni Bog! rêzi perneŝti té darí po rokah tvoĝiga ŝvétiga angela na tvoj viŝoki altar, pred tvoje boŝhje velizhaŝtvo, de homo vŝi, kar naŝ bo deléŝnih téĝa altarja, in ŝavshilo preŝvéto teló in preŝvéto kri tvoĝiga Šina, napolnjeni ŝ' vŝo nebéŝhko dobroto in mi-loŝtjo. Po ravno tém Kristusu Gospodu našim. Amen.

Spomin ŝa mertve.

Špomni ŝe tudi, Gospód! ŝvojih flu-ŝhabnikov in fluŝhabniz (I. I.) ki ŝo ŝhli pred nami ŝ' ŝnamnjem vére, in ŝpé v' miru.

Profimo te, Gospod! de té in vse, ktéri v' Kristufu pozhivajo, denesh v' kraj hladú, luzhi, in mirú. Po ravno tém Kristufu, Gospodu nashim.

Mashnik se terzhi na pèrsh, in móli:

Tudi nam gréshnikam svojim flushabnikam, ki v' tvojo veliko usmiljenje sapupamo, daj kej déla in drushbo f' tvojimi svétimi apostelni in marterniki: s' Jane-sam, Shtefanam, Matijem, Barnabam, Ignazjem, Aleksandram, Marzelinam, Petram, f' Felizito, Perpetvo, Agato, Luzijo, Nésho, Zezilijo, Anastasijo in s' vsemi tvojimi svetniki, v' ktérikh drushbo, te profimo, naf vsemi ne savolj nashiga saflushenja, ampak savolj svoje persanelivosti. Po Kristufu Gospodu nashim: po ktérikh vse té dobrote, Gospod! vselej stvarish, posvetish, oshivish, blagoslovish, in nam podelish. Po njem, s' njim in v' njem je tebi, Bogú Ozhétu vfigamogozhnimu, v' edinosti svétiga Duhá vsa zhasht in flava od vékomej do vékomej.

Sz. Amen.

Ozhe nash.

S' Svelizharjevo sapovedjo opominjani in s' njegovim boshjim naukam poduzheni si upamo rezhi:

Ozhe nash, ktéri si v' nebésih. Posve-
zheno bodi tvoje imé. Pridi k' nam tvoje
kraljestvo. Sgodi se tvoja volja, kakor v'
nebésih, takó na semlji. Daj nam danš
nash vsakdanji krùh. In odpusti nam na-
she dolgé, hakor tudi mi odpushamo svo-
jim dolshnikam. In naf ne vpelji v' skush-
njava.

Sl. Temuzh réshi naf od hudiga.

M. Amen.

Réshi naf, profimo, Gospod Bog! od
vših slégov pretéklih, sedanjih in prihod-
njih, in na prošnjo svéte, zhaštite, vselej
devize in boshjematere Marije, svojih své-
tih apostelnov Pétra in Pavla, Andreja, in
vših svetnikov daj usmiljeno mír v' nashih
dnéh, de bómo s' pomozhjo tvoje milo-
sti podpírani vselej bres gréha, in obva-
rovani vse smote. Po ravno tém Gospódu
nashim Jesusu Kristusu, Sinu tvojim, kté-
ri s' teboj shiví in kraljuje v' edínosti sve-
tiga Duha, Bog od vékomej do vékomej.

Sl. Amen.

M. Mir Gospodov bodi védno s' vami.

Sl. In s' tvojim Duham.

Mashnik déne kozhnik hóstje v' kelh, in rezhe:

Ta sméf in posvézhba teléfa in kervi
Gospoda nashiga Jésusa Kristusa nam bo-

di, ki jo prejmemo, v' vezhno shivljenje.
Amen.

Jagnje boshje, ki odjemljesh gréhe svetá, daj jim pokoj.

Jagnje boshje, ki odjemljesh grehe svetá, daj jim pokoj.

Jagnje boshje, ki odjemljesh gréhe svetá, daj jim vézhni pokoj.

Gospod Jesus Kristus, Šin shiviga Bogá! ktéri si po Ozhétovi volji s' svétim Duham vred svét s' svojo smertjo v' shivljenje obudil, rélhi me f' tém svojim presvétim telé-
sam in svojo presveto kervjó od vsih mojih gréhov in od vsih slégov; daj de se vselej dershim tvojih sapóved, in ne dopusti, de bi se kdey lózhil od tebe. Ktéri s' ravno tém Bogam Ozhétam in svetim Duham shivish in kraljujesh Bog od vékomej do vékomej. Amen.

Gospod Jesus Kristus! vshitje tvojiga telé-
sá, ktéro se jest nevrédni zhlovek pre-
dersnem, prejéti, mi ne bodi v' sodbo in
pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti
bramba in sdravje dushe in telésa. Ktéri
shivish in kraljujesh s' Bogam Ozhétam
v' edinosti svétiga Duha Bog od vékomej
do vékomej. Amen.

Krùh nebéshki bom prejél, in klizal v' Gospodovo imé.

Nato se trikrat na pèrft vdári, in rezhe:

Gospód! nifim vredin, de grésh pod mojo strého, temuzh rezi le s' besédo, in bo osdravljena moja dusha.

Potlej stori krish zhes - se s' svéto hóstjo, in rezhe :

Teló Gospóda nashiga Jesusa Kristusa naj ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Predin savshije krí Jesufovo :

Kaj bom povernil Gospodu sa vse, kar mi je dal? Svelízhanja kelh bom vsel, in klizal v' Gospodovo imé. Klizal bom va-nj, osnanujozh njegovo hvalo, in bom v' savétji pred svojimi sovrashniki.

Kri Gospoda nashiga Jesusa Kristusa naj ohrani mojo dusho v' vezhno shivljenje. Amen.

Mashnik podá kelh po nekoliko vina, in rezhe:

Kar smo s' ustmi prejéli, Gospod! naj nam bo f' zhistim serzam savshito, in ta zhasni dar nam bodi vézhno sdravilo.

Potem vsame nekoliko vina in vode, in rezhe:

Tvoje teló, Gospod! ki fim ga savshil, in krí tvoja, ktéro fim pil, naj se skléne s' mojim serzam, in daj, de ne bo madesha

pregréhe v' meni, ki so me zhište in svéte
fkrivnosti pokrepzhale. Ktéri shivísh in
kraljuješh od vékomej do vékomej. Amen.

Obhajilna molitev.

Vézhna luzh naj jim svéti, Gospod!
f' tvojimi svetniki vred vékoma, kér si mi-
loštiv.

Gospod! daj jim vézhni pokoj; in vezh-
na luzh naj jim svéti; f' tvojimi svetniki
vred, kér si milostiv.

M. Bog s' vami.

Sl. In f' tvojim duham

Poobhajilna molitev.

M o l i m o !

Profimo, Gospod! de tvoje dobrovoljno
usmiljenje, ki je sasheljêno, dušham tvo-
jih flushabnikov, ftkofov ali máshnikov
pomaga; de po tvoji milosti v' vezhno
drushbo tistiga pridejo, v' ktériga so upali
in verorali. Po Gospodu . . .

Daj, profimo vsigamogozhni in usmi-
ljeni Bog! de dušhe naših bratov, so-
ródnikov in dobrotnikov, sa ktére smo
ta hvalni dar tvojimu velizhastvu pernefli,
po môzhi té fkrivnosti od vsih gréhov ré-
sheni, po tvoji milosti svelizhanje vezhne
luzhi doféshejo.

Profimo, Gospod! de dušham tvojih
 flushabnikov in flushabniz molitev profi-
 jozhih pomaga: de njih od vsih gréhov
 ozhistih, in svojiga rešhenja vdeléshih.
 Ktéri shivih in kraljujesh . . .

M. Bog s' vami.

Sl. In s' tvojim duham,

M. V' miru naj pozhivajo.

Sl. Amen.

Mafhnik na frédi perklónjen móli:

Naj ti dopade, svéta Trojiza! opravilo
 moje flushbe, in daj, de bo ta daritev, ki
 sim jo nevrédni zhlovek pred ozhmí tvo-
 jiga velizhastva daroval, tebi prijetna, sa
 mé pa in sa vse, ki sim jo sa-nje opravil,
 is tvoje milosti spravna. Po Kristufu Go-
 spodu nafhim. Amen.

Mafhnik stópi na lévo stran, in rezhe:

M. Gospod s' vami.

Sl. In s' tvojim duham.

M. Sazhétik svetiga Evangelja po s.
 Janesu.

V' sazhétku je bila Beséda, in Beséda
 je bila per Bogu, in Bog je bila Beséda.
 Ta je bila v' sazhétku per Bogu. Vse je
 po nji storjeno, in bres nje ni nizeh stor-
 jeniga, kar je storjeniga. V' nji je bilo

shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudí. In luzh v' temì svéti, in temà je ni sa-
popadla. Bil je zhlovek poslán od Bogá,
ktérimu je bilo Janes imé. Ta je prishel
v' prizhevanje, de je prizhevàl od luzhi,
de bi vfi verovali po njem. On ni bil
luzh, ampak de bi prizhevàl od luzhi.
Bila je prava luzh, ktéra rasvetlí vsa-
kiga zhlovéka, ktéri pride na ta svét. Na
svétu je bil, in svét je po njem storjen,
in svet ga ni sposnal. V' svojo lastíno je
prishel, in njegovi ga niso sprejéli. Ko-
likor pa jih ga je sprejélo, jim je dal oblast
boshjim otrokam biti, njim, ktéri veruje-
jo v' njegovo imé, ktéri niso is kerví, ne
is volje mesá, ne is volje moshá, ampak
is Bogá rojeni. In Beséda je mesó postala,
in je med nami prebivala (in smo vidili
njeno zhaft, kakor zhaft edinorojeniga od
Ozhéta,) polna milosti in resnize.

Sz. Hvala Bogú.

II. V' dan spomina vsih vernih mertvih.

Vse, kakor per masi po mertvih skosi léto;
le sbirna, tiha in poobhajilna molitev, berilo
in evangeli so drugi.

Sbirna molitev.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vérnih!
dodéli dusham svojih flushabnikov in flu-
shabniz odpushtenje vsih gréhov, de mi-
lostivo odpushtenje, ktériga so vselej she-
léli, po bogabojézhih prošnjah dofeshe-
jo. Ktéri shivish in kraljujesh...

*Berilo is I. lista s. Pavla apostelna do
Korinzhanov 15, 51 - 57.*

Bratje! glejte, skrivnost vam povém:
Vsi fizer bomo vstali, tode spremenili se ne
bomo vsi. Naglo, kakor bi s' ozhmí tre-
nil, na poslédnjo trobento (kér sapéla
bo trobenta), in mertvi bodo vstali ne-
strohliivi, in mi se bomo spremenili. To
strohливо namrezhmóra oblézhi nestrohli-
ivost, in to umerlivo mora oblézhi neumer-
livost. Kader bo pa to umerlivo obléklo

neumerlivoſt, takrat ſe bodo ſpolnile beſéde, ktére ſo piſane: „Poſherta je ſmert v' ſmagi. Kjú, ſmert! je tvoja ſmaga? Kje, ſmert! je tvoje ſhelo?“ Shelo ſmer-ti pa je gréh, mozh gréha pa poſtava. Bogú pa bodi hvala, ktéri nam je dal ſmago po Goſpodu naſhim Jeſufu Kriſtufu.

Evangelij. Janesa 5, 25 - 29.

Tiſti zhaſ je rékel Jéſuf Judovſkim mno-ſhizam: Reſnizhno, Reſnizhno vam póm, de pride ura, in je ſhe sdaj, ko bodo mertvi ſliſhali glaſ ſinú boſhjiga; in ktéri bodo ſliſhali, bodo ſhivéli. Kakor imá namrezh Ozhe ſhivljenje ſam v' ſebi, takó je tudi ſinú dal iméti ſhivljenje v' ſamim ſebi. In mu je oblaſt dal, tudi ſodbo délati, ker je ſin zhlovékov. Ne zhudite ſe tému; ker ura pride, ob kteri bodo vſi, ki ſo v' grobéh, ſliſhali glaſ ſinú boſhjiga, in bodo priſhli, ktéri ſo dóbro délali, v' vſtajenje ſhivljenja, ktéri ſo pa húdo délali v' vſtajenje obſojenja.

Tiha molitev.

Osri ſe, proſimo, Goſpod! miſtivo na darove, ktére tebi ſa duſhe tvojih flu-

shabnikov in flushabniz pernefemo; de njim, ktére si kerfhánske vére vdeléshil, tudi plazhilo darísh. Po Gospodu nashim . . .

Poobhajilna molitev.

Profimo, Gospod! de dufham tvojih flushabnikov in flushabniz molitev profijozhih pomaga, de njih od vsih gréhov ozhistish, in svojiga reshénja vdeléshish. Ktéri shivísh in kraljujesh . . .

III. V' dan smerti ali pokópa merlizheviga.

Sbirna molitev.

Bog, ki ti je lastno usmiliti se vselej in persanesti, prófimo te ponishno sa dufho tvojiga flushabnika I. (*ali: tvoje flushabnize I.*) ktéro si is tega svetá poklizal; ne daj jé sovrashniku v' roke, in ne posabi je vékoma; temuzh daj jo svétim angelam sprejeti, in v' nebéshki dom perpeljati, de, ker je v' té upala in verovala, ne terpí peklénskiga terplénja, ampak poséde vézhno veselje. Po Gospodu nashim . . .

(Osmi dan.)

Profimo, Gospod! dodéli dushi svojiga flushabnika I. (*ali*: svoje flushabnize I.), ki obhajamo ósmi dan njegoviga (*ali*: njéniga) pokópa, drushbo svojih svetnikov in isvoljenih, in pokrôpi jo s' vézhno rôso svoje milosti. Po Gospodu nashim . . .

Berilo is I. lista f. Pavla apostelna do Tesalonizhanov. 4, 12, - 17.

Bratje! nozhemo, de bi ví ne vedili od spijozhkih, de ne shalujete, kakor uni, ktéri upanja nimajo. Sakaj ako vérujemo, de je Jesus umerl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, ktéri so saspali v' Jesusu, s' njim perpeljal. To namrezh vam povémo po besédi Gospodovi, de mí, ki shivimò, kí ostanemo v' príhod Gospodov, ne bomo pred tistimi prishli, ktéri so saspali. Ker sam Gospod bo f' poveljem in glasam vélikiga angela in f' trobénto boshjo prishel s' néba: in ktéri so umerli v' Kristusu, bodo vstali prvi; po tem bomo mí, ki shivimò, ki ostanemo, vséti s' njimi vred v' oblakih Kristusu naproti v' srak, in takó bomo védno s' Gospodam. Torej se pove-seljújte med seboj f' temi besédami.

Evangelij svetiga Janesa 11, 21 - 27.

Tisti zhaš je Marta rekla Jesufu: Gospód ko bi bil tí tukej, bi moj brat ne bil umerl! Pa tudi sdaj véem, de karkoli bošh Boga profil, ti bo Bog dal. Jesuf ji rezhe: „Tvoj brat bo vstal.“ Marta mu rezhe: Véem, de bo vstal ob vstajenji, poslédnji dan.“ Jesuf ji je rékel: „Jest fim vstajenje in shivljenje; kdor v' mé véruje, bo shivel, ako ravno umèrje. In kdor koli shiví, in v' me véruje, ne bo umerl vékomej. Vérúješh to!“ Mu rezhe: „Kaj pa de vérujem, Gospód! de si tí Kristuf, Šin shiviga Bogá, ki si na ta svét prišel!“

Tiha molitev.

Bodi milostiv, profimo Gospod! dušhi svojiga flushabnika I. (*ali*: svoje flushabnize I.) sa ktéro tebi hvalni dar oprávimó, in tvoje velizhaštvo ponishno mólimó: de po tih oprávilih poboshniga sadošténja v' vezhni pokoj priti saflushi. Po Gospodu našhim . . .

(Osmi dan).

Osri se, profimo, Gospod! milostivo na daríla, ktére ti sa dušho tvojiga flushabnika I. (*ali*: flushabnize I.) pernese-

mo; de ponebéfhkih sdravilih ozhifhena, v' tvoji ljubésni pozhíva. Po Gospodu nashim . . .

Poobhajilna molitev.

Daj, profimo vfigamogozhni Bog! de dusha tvojiga flushabnika I. (*ali: tvoje flushabnize I.*) ktéra se je danš is téga sve-ta preselíla, po téh daróvih ozhifhena in od gréhov réfhena, s' usmiljenjem vréd tudi vezhni pokoj doséshe. Po Gospodu nashim . . .

(Osmi dan.)

Uflifhi Gospod nashé proshnje sa dushe tvojiga flushabnika I. (*ali: tvoje flushabnize I.*) de ako so na-nji ktéri madeshizhaf-ne gnusôbe, se tisti po tvojim milostivim odpushtenji isbrishejo. Po Gospódu . . .

IV. V'dan oblétnize po mertvih.

Sbirna molitev.

Bog, Gospod usmiljenja! daj dusham svojih flushabnikov in flushabniz, ki obhajamo létni spomin njih smerti, sédesfh

hladú, svelizhanje pokója, in svetlobo luzhi. Po Gospodu nashim . . .

(Zhe je oblétzniza le po enim ali po eui se móli:)

Bog, Gospod usmiljenja! daj dushi svojiga flushabnika (*ali*: svoje flushabni-ze) ki obhajamo létni spomín njegove (*ali*: njéno) smerti, sédesh hladú, svelizhanje pokója, in svetlobo luzhi. Po Gospodu nashim . . .

Berilo is 2. bukev Makabejev 12, 43-46.

Tiste dní je Juda nar serzhnéji mosh, ko so bili bíro storili, dvanajst tavshent drahem srebrá poslal v' Jerusalem, de bi opravil sa gréhe mertvih daritev, ker je dobro in véрно od vstajenja mislil, (ko bi namrezh ne bil upal, de bodo, ktéri so bili pobiti vstali, bi bilo nepotrédno in prasno moliti sa mertve,) in kér je mislil, de imajo tisti, ktéri so v' pobóshnosti umerli, obilno milost perhránjeno. Svéta in dobra je tedaj misel moliti sa mertve, de bi bili od gréhov résheni.

Evangelij svetiga Janésa 6, 37-40.

Tisti zhaf je rékel Jesus Judovskim mnoshizam: „Vse, kar mi da Ozhe, bo k' meni prishlo, in ktéri k' meni pride,

ga ne bom venkej vèrgel. Kér s' nebéf fim prifhel, ne de bi delal svojo voljo, ampak voljo tistiga, kteri me je poslal. To pa je volja Ozhéta, ktéri me je poslal, de od vsiga tistiga, kar mi je dal, nizh ne sgubím, temuzh de obudím tisto poslédnji dan. To pa je volja mojiga Ozhéta, ktéri me je poslal, de imá sléhern, ktéri vidi Šinu in va-nj véruje, vézhno shivlje-nje, in jest ga bom obúdil poslédnji dan.

Tiha molitev.

Bodi milostiv, Gospod! po nashih prošnjah sa dushe tvojih flushabnikov in flushabniz, ktérikh oblétniza se danf obhája; sa ktére tebi hvalni dar pernesemo, de njih svojim svetnikom perdrúshifh. Po Gospodu nashim . . .

(Zhe je oblétniza le po enim ali po eni, se móli).

Bódi milostiv, po nashih prošnjah sa dushe tvojiga flushabnik (*ali*: tvoje flushabnize, ktériga (*ali*: ktére) oblétniza se danf obhája; sa ktéro tebi hvalni dar pernesemo, de njega (*ati*: njó) svojim svetnikom perdrúshifh. Po Gospodu nashim . . .

Poobhajilna molitev.

Daj profimo, Gospod! de dushe tvojih
 flushabnikov in flushabniz, ki obhajamo
 létni spomín njih smerti, po téh daróvih
 ozhifhene s' usmiljenjem vréd tudi vézhni
 pokoj doféshejo. Po Gospodu nashim . . .

(Zhe je oblétniza po enim ali po eni, se móli:)

Daj, profimo, Gospod! de dusha tvoji-
 ga flushabnika (*ali*: tvoje flushabnize)
 ki obhajamo létni spomín njegove (*ali*:
 njéne) smerti, po téh daróvih ozhifhena
 s' usmiljenjem vréd vézhni pokoj doféshe.
 Po Gospodu nashim . . .

V. Mnogotére molitve sa vérne mértve.

1. *V' dan pokópa pápesheviga, ali oblétnize po pápeshi se vsame masha, kléra se bere v' dan spomina vsih vernih mertvih, in na slédnje molitve.*

Sbirna.

Bog! ktéri si nar víshim duhovnam svojiga flushabnika I. po svoji prezhudni narédbi pershtéti hotel; dodéli, profimo, de on, ktéri je na semlji tvojiga Edinorjeniga Šinú naméstnik bil, v' vézhno drushbo tvojih svetih shkofov pride.

Tiha.

Vsemi, profimo Gospod! daróve, ktére sa duho tvojiga flushabnika I. nar víshiga shkofa darujemo; de njemu, ktériga si na tém svétu shkofstva vdeléshil, v' nebeskim kraljestvu v' drushbo tvojih svetnikov priti velísh.

Poobhajilna.

Profimo, Gospod! de tvoje dobrovoljno usmilenje, ki je sasheljéno, duhi tvojiga flushabnika I. nar víshiga shkofa pomaga; de po tvoji milosti v' vézhno drushbo tistiga pride, v' kteriga je úpal in véroval.

2. *Sa mertviga shkofa.*

Sbirna.

Bog! ktéri si med apostolskimi maslniki svojiga flushabnika I. k' zkafti shkofstva povsdignil; daj de pride tudi v' njih vézhno drushbo.

Tiha.

Vsêmi, profimo, Gospod! darove, ktêre sa dušho tvojiga flushabnika I. shkofa darujemo; de njega, ktériga si na tém svétu shkofstva vdeléshil, v' nebeskim kraljestvu v' drushbo tvojih svetnikov priti velíh.

Poobhajilna.

Profimo, Gospod! de tvoje dobrovoljno usmiljenje, ki je sasheljêno, dušhi tvojiga flushabnika I. shkofa pomaga: de po tvoji milosti v' vézhno drushbo tistiga pride, v' ktériga je upal in véroval.

3. *Sa mertviga maslnika.*

Sbirna.

Bog! ktéri si med apostolskimi maslniki svojiga flushabnika I. k' zhafti mashtva povsdignil: daj profimo, de pride tudi v' njih vezhno drushbo.

Tiha.

Vsemi, profimo, Gospod! darove, ktê-

re sa dušho tvojiga flushabnika I. mašhnik-ka darujemo: de njega, ktériga si na tem svétu mašhtva vdeléshil, v' nebéshkim kraljestvu v' drushbo tvojih svetnikov pri-ti velish.

Poobhajilna.

Profimo Gospod! de tvoje dobrovoljno usmiljenje, ki je sasheljéno dušhi tvojiga flushabnika I. mašhnika, pomaga, de po tvoji milosti v' vezhno drushbo tistiga pride, v' ktériga je upal in veroval.

Zhe se sa vezh mertvih mašhnikov móli, se vsa-mejo molitve (sbirna, tiha, in poobhajilna) is mašhe sa mertve skosi léto, ktére so ondi na pervim méstu.

4. *Sa eniga mertviga.*

Sbirna.

Nagni, Gospod! svoje uho našhim prošh-njam, f' kterimi tvojo milost ponishno profimo, de dušho svojiga flushabnika, ktéri si is téga svetá iti ukasal, v' kraj luzhi in mirú postavish, in se tvojim svetnikam perdrushiti velish.

Tiha.

Dovôli nam, profimo Gospod! de ta dar dušhi tvojiga flushabnika pomaga; kér si po ti daritvi gréhe vsiga svetá isbri-fati hotel.

Poobhajilna.

Odvéshi, profimo, Gospod! dusho svojiga flushabnika od vsakiga gréha: de se po zhaštítlivim vstajenji, oshívljen, med tvojimi svetníki in isvoljenimi oddáhne.

5. *Sa eno mertvo.*

Sbirna.

Profimo, Gospod! usmili se po svoji dobroti dushe svoje flushabnize, in ker je neumerliva postala, jo spravi v' kraj vézhniga reshénja.

Tiha.

Po téh darovih, profimo Gospod! naj bo dusha tvoje flushabnize od vsih gréhov ozhíshena, kér bres njih ni nobedin opravizhen: de po ti dolshnosti bogabojézhigase doštenja vézhno usmiljenje doséshe.

Poobhajilna.

Naj pride, profimo Gospod! dusha tvoje flushabnize v' drushbo tvoje vézhne luzhi, kér je skrivnost tvoje vézhne milosti doségla.

6. *Sa mertviga Ozheta in mertvo mater.*

Sbirna.

Bog! kateri si nam sapovedal ozhéta in mater sposhtovati, spomni se dobrotlivo dushe mojiga ozhéta in moje matere,

odpušti jíma vse gréhe, in daj mi jih v' veselji vézhne svetlobe viditi.

Tiha.

Vsêmi, Gospod! dar, ktériga ti sa dushe svojiga ozhéta in svoje matere opravim; in njima vézhno veselje v' desheli shivih dodéli, mene pa s' njima svelizhanju svetnikov perdrushi.

Poobhajilna.

Deléshnost nebéshke skrivnosti, profimo, Gospod! naj duham mojiga ozhéta in moje matere vézhni pokoj in vézhno luzh perdobí; in tvoja vézhna milost naj mene in njih oblagodari.

7. *Sa samiga mertviga ozhéta, ali sa samó mertvo mater.*

Sbirna.

Bog! ktéri si nam sapovédal ozhéta in mater sposhtovati: spomni se dobrotlivo dushe mojiga ozhéta (*ali*: moje matere;) odpušti mu (*ali*: ji) vse gréhe, in daj mi ga (*ali*: jo) v' veselji vézhne svetlobe viditi.

Tiha.

Vsemi, Gospod! dar, ktériga ti sa dushe mojiga ozhéta (*ali*: moje matere) opravim; in njemu (*ali*: nji) vézhno veselje v' desheli shivih dodéli, meni pa s' njim

(*ali: s' njó*) svelizhanju svetnikov perdrushi.

Poobhajilna.

Prejéma nebéshke skrivnósti, profimo Gospod! naj dushi mojiga ozhéta (*ali: moje matere*) vézhni pokoj in vézhno luzh perdobí, in tvoja vézhna milost naj mene in njega (*ali: njó*) oblagodari.

8. *Sa mertve brate, soródnike in do-
brotnike.*

Molitve (sbirna, tiha in poobhajilna) se vsamejo tiste, ktére so na drugim méstu v' masbi sa mertve skosi léto.

9. *Sa tiste, ktéri na pokopalishi poz-
zhivajo.*

Sbirna.

Bog! po ktériga usmiljenji dushe vérnih pozhhivajo; dodéli milostlivo svojim flushabnikom in flushabnizam, in vsim, ktéri tukej in povsod drugod v' Kristusu pozhhivajo, odpuštenje gréhov: de se od fléherniga sadolshenja ozhhisheni, vékoma s' teboj veselé.

Tiha.

Vsemi milostlivo, Gospod! dar, ktéri se sa dushe tvojih flushabnikov in flushabniz, in vsih pravovérnih tukej in povsod drugod v' Kristusa spijozhiv, oprav-

lja: de po tém zhudnim dáru od vesí
 strahne smerti résheni, vezhno shivlje-
 nje sadobé.

Poobhajilna.

Bog, luzh vernih dush! uflishti nashe
 profhnje, in daj svojim flushabnikom in
 flushabnizam, ktérik trupla tukej in pov-
 sod drugod v' Kristufu pozhivajo, sédesh
 hladú, svelizhanje pokoja in svetlobo luzhi.

10. *Sa vezh mertvih.*

Sbirna.

Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in
 persanesti; bodi milostliv dusham svojih
 flushabnikov in flushabniz, ter jim vse gré-
 he odpústi, de se is vesí umerlivoosti réshé-
 ne, v' shivljenje preselijo.

Tiha.

Dovôli nam, profimo Gospod! de ta
 dar dusham tvojih flushabnikov in flu-
 shabniz pomaga; kér fi po ti daritvi gréhe
 vsiga svetá isbrifati hotel.

Poobhajilna.

Bog! ktéri sam po smerti sdravilo deliti
 samorefh; daj, profimo, de bodo dushe
 tvojih flushabnikov in flushabniz od zha-
 ne gnusobe ozhishene med tvoje réshene
 shtéte. Ktéri shivish in kraljujesh i. t. d.

Bilje na grobu ali male bilje.

Ne sódi, Gospod! svojiga hlapza, sakaj pred tabo ni nobén zhlovek pravízhin, zhe mu tí ne dodelísh odpushtenja vsih grehov. Profimo tedaj, naj tvoje obsojênje ne táre njega, ki ga tebi serzhna proshnja vérnih kristjanov perporozha; temuzh f' pomozhjó tvoje milosti naj bo otét od tvoje mashevávne sodbe on, ktéri je bil v' shivljenji s' snamnjem svéte Trojize sasnamvan. Ktéri shivísh in kraljujesh od vekomej do vékomej.

Odg. Amen.

Nato se pôje naslednji odgovor:

(Libera)

O. Reshi me, Gospod! od vézhne smer-ti, tisti strashni dan; ko se bota gibala nebó in sémlja; ko pridešh svét s' ôgnjem sódit.

V. Prestráshen ves trepezhem, ker pride sodba in naslédnja jésa.

O. Ko se bota gibala nebó in semlja.

V. Tisti dan bo dan jése, nadloge ino réve; véliki dan, in grosno britki.

O. Ko pridešh svét s' ognjem sódit.

V. Gospod, daj jim vezhni pokoj; in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Réshime Gospod od vézhne smerti, tisti strashni dan; ko se bota gibala nebó in semlje; ko pridešh svet s' ognjem sôdit.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod, usmili se naš!

Ozhe našh (se meli na tihim).

V. In naš ne vpelji v' skufhnjavo

O. Temuzh réshime naš od hudiga.

V. Od vrat peklénskiga bresna.

O. Réshime, o Gospod! njegovo (*ali:* njéno) dušho.

V. Naj pozhiva v' miru.

O. Amen.

V. Gospod uflifhi mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod s' vami.

O. In s' tvojim duham.

M o l i m o !

Bog! ki ti je laštno usmiliti se vselelej in persanesti, profimo te pónishno sa dušho tvojiga flushabnika I. (*ali:* tvoje flushabnize I.) ktéro si s' téga svetá poklizal; ne daj je sovrashniku v' roke, in ne posabi je vékoma; temuzh daj jo svétim angelam

šprejéti, in v' nebeshki dom perpeljati ;
de ker je v' té upala in vérovala, ne ter-
pi peklenškiga terplénja, ampak poséde
vezhno veselje. Po Kristufu Gospodu na-
šhim.

O. Amen

Namésti té molitve se utégne molitev : Dodéli od-
véso . . . gléj stran 8 ; ali molitev , ki se je per
mašhi (sbirna) molila ; ali ktéra druga smed
mnogoterih molitev , gléj stran 81, vséti.

V. Gospod! daj jim vézhni pokoj.

O. In vézhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhívajo v' miru.

O. Amen.

KASALO.

B ilje	fran.
Vezhernize	1
Jutrenjize	12
Hváluize	37
Z herna mafha	
I. Po mertvih fkosi léto	49
II. V' dan spomina vsih vernih mertvih	73
III. V' dan smerti ali pokópa merlizheviga.	75
IV. V' dan oblétnize po mertvih.	78
V. Mnogotére molitve sa vérne mertve	81
Bilje na grobu ali male bilje	88

